

De Ce Te Plângi? Vorbește!

Domnul să vă binecuvânteze! Să rămânem doar în picioare un moment, așa cum ne aplecăm capetele. Există vreo cerere specială? Dacă ați vrea, să o faceți cunoscut așa cum vă ridicați mâinile spre Dumnezeu și să ziceți, prin aceea, "Doamne, Tu cunoști nevoia mea."

² Tată Ceresc, noi suntem într-adevăr un-un popor privilegiat în această dimineață, să fim adunați în Casa lui Dumnezeu, când știm că sunt așa de mulți care ar vrea să fie în casa lui Dumnezeu în această dimineață, și sunt în spitale și pe paturi de boală. Și Tu ne-ai dat acest privilegiu să fim aici astăzi. Și noi nu am venit, Doamne, să ne vedem unii pe alții, deși ne place părtașia noastră unii cu alții; dar noi am putea face asta la casele noastre. Dar noi am venit aici să avem părtașie cu Acela Care ne-a adus împreună ca copiii preaiubiți și frați.

³ Noi Îți mulțumim acum. Și singura cale pe care o știm să avem părtașie corectă cu Tine este în jurul Cuvântului Tău. Cuvântul Tău este Adevărul. Noi ne adunăm aici pentru tărie spirituală. Noi avem nevoie de ea, Doamne. Noi trebuie să avem tărie să îndurăm crucile pe care le purtăm. Și ne rugăm ca Tu să trimiți pe marele Duh Sfânt astăzi, și să ne întărească pe toți. Acordă cererile poporului Tău așa cum s-au adunat și și-au ridicat mâinile spre Tine, căci ei au nevoie de astfel de lucruri. Răspunde fiecăruia, Doamne.

⁴ Noi Îți mulțumim pentru că ai cruțat viața Sorei noastre Ungren seara trecută, în acel accident de pe drum aici sus. Tu ai fost îndurător cu ei, Doamne, și noi Îți mulțumim pentru aceea. Iar acum ne rugăm, Tată Ceresc, ca Tu să continui să fii cu noi și să ne ajuți așa cum călătorim înainte, la fiecare din noi în parte. Dă-ne puterea Ta întărită și credința de a cunoaște că Prezența Ta care nu dă greș niciodată să ție cu noi. În ora aceea când nu ne putem ajutarea, noi știm că "Îngerii lui Dumnezeu tăbărăsc în jurul celor ce se tem de El, și Ei ne vor purta pe sus ca nici când să nu ne lovim piciorul de vreo piatră." Și ne rugăm acum ca Tu să ne dai din binecuvântările Tale pentru Cuvânt, și să vorbești prin noi, și în noi, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

⁵ Eu sunt recunoscător că strălucirea soarelui din afară, soarele solar, strălucește. A fost foarte rău în această dimineață. Și mă gândesc, că în acest ținut, în special, noi avem așa multă vreme mohorâtă, obositoare. Și să vezi soarele strălucind, ieșind afară, este foarte bine.

⁶ Mica reuniune familiară de astăzi, eu întâlnesc pe frații mei, și ei sunt la casa sorei mele, și unele din rudeniile noastre din jurul orașului și de prin împrejurimi. Există un grup mare de Branhami. Dacă ei ar veni toți împreună din Kentucky, aici, eu presupun că noi ar trebui să închiriem orașul; există așa de mulți dintre ei. Însă doar o mică venire acasă. Noi obișnuiam să ne întâlnim toți la casa mamei, și ea era vechiul stâlp de legătură care ne-a ținut împreună, cu bunătate. Dar Dumnezeu a luat stâlpul de legătură la Cer, și eu sper că noi toți ne vom întâlni acolo într-o zi.

⁷ Și acum am vorbit zilele trecute, am zis, "Știți, eu cred că eu voi-voi scurta mesajele mele de duminică la vreo douăzeci de minute, și-și sau treizeci, și apoi mă rog pentru bolnavi." Și m-am gândit la aceea în această dimineață.

⁸ Și m-am gândit seara trecută, când Sora Downing m-a sunat și a zis că, l-a sunat pe Billy și a zis că ea și Sora Ungren în sus pe drumul lor, au alunecat de-a latul drumului și au avut o tamponare. Și în timp ce Billy era încă la fereastră, pe acolo, eu nu știu la ce oră era; poate în această dimineață, cândva. Eu eram adormit pentru destul de puțin timp. Eu am privit jos la Fratele Wood, luminile erau stinse. Și eu doar am îngenunchiat să mă rog, și când m-am rugat, Ceva doar mi-a zis, "Este în ordine." Deci atunci i-am spus lui Billy, "Spune-i, 'Totul,' m-am gândit, 'va fi în ordine.'" Eu sunt așa de bucuros să le văd înăuntru în această dimineață, și șezând în casa Domnului, aici înapoi după ce au avut pe drum.

⁹ Un popor care te iubește așa de mult, să vină sute de mile să audă Evanghelia, atunci m-am gândit, "Un mesaj de douăzeci de minute, și așa de încet cum sunt eu, ele nu ar fi bine." Deci m-am gândit că eu doar așa... așa de mult.

¹⁰ Deci atunci, aud pe Fratele Ungren, fiul ei, în această dimineață, cântând, "Ce Mare Ești." El are... El înseamnă mai mult pentru el în această dimineață decât a însemnat ieri după masă, pentru că marele Dumnezeu al Cerului i-a cruțat scumpa lui, mamă dragă și soră.

¹¹ Acum, astăzi, noi așteptăm un timp măreț în Domnul. Și eu am avut două sau trei texte diferite aici la care mă uitam, și eu nu am, nu mi-am putut închipui doar despre care din ele să vorbesc în această dimineață. Unul din ele era, "Aruncă-ți grijile asupra Lui, căci El îngrijește de tine. Acum, dacă El se îngrijește, de ce nu voi?"

¹² Deci atunci un altul, Billy Paul, sau nu Billy Paul... Celălalt fiu al meu, Joseph, mi-a adus acest text cu mult timp în urmă. El ședea în cameră într-o zi, și el a zis, privind în sus spre tablou, și Billy... Sau, lui Joseph îi plac foarte mult bărcile, ca băieții mici; bărcile și caii, știți. Și el mi-a zis, "Tati, are Isus o barcă?"

Și eu am zis, "Eu nu știu."

¹³ Deci atunci după ce el s-a ridicat și a mers afară, s-a întâmplat să mă gândesc, "Are El o barcă?" Și am luat un text din acela, și doar l-am însemnat jos aici pe cartea mea, "Are Isus o barcă?" Și s-a întâmplat să mă gândesc. Când El era aici pe pământ, El a trebuit să împrumute un pânțec în care să fie născut, un mormânt în care să fie înmormântat, o barcă din care să predice) dar El este Pilotul vechiului vapor al Sionului. Sigur, El are. Însă, și textele acelea la care mă gândeam, mă gândeam că poate eu le voi putea lua mai târziu, înainte de a pleca să mergem înapoi.

¹⁴ Știți, mie îmi place să vorbesc de la Tabernacol de aici, căci este biserica noastră proprie. Noi ne simțim în

libertate să spunem orice spune Duhul Sfânt. În alte locuri, chiar dacă omul vrea să te facă binevenit, te simți cumva împiedicat din cauză că-că tu ești în biserica altuia, și tu vrei să fii destul de domn să le respecti gândurile lor-lor și doctrina lor.

¹⁵ Am avut un timp minunat în această săptămână la locul Fratelui Burcham acolo. Și eu am mers în fabrica unde au făcut brânza. Eu văd că el și soția lui, și fiul și aceia, sunt prezenți în această dimineață. Și întotdeauna m-am gândit că o fabrică de brânză va fi ceva ca alte locuri în care am fost, oh, cumva dezordonat și murdar. Vai, eu pot spune un lucru, voi puteți sigur să fiți asigurați că locul acela nu este murdar. Acela era cel mai curat loc în care am mers cândva, și în special într-o fabrică. Și nu mi-am dat seama; m-am gândit, oh, poate ei vor face o sută de livre de brânză pe zi. Și ei fac șase tone în fiecare zi, și trei fabrici lucrează. M-am gândit, "Oh, vai, cine mănâncă toată brânza aceea?"

¹⁶ Dar Domnul l-a binecuvântat pe omul acesta. Am avut privilegiul să fiu în casa lui, o casă foarte dragălașă, o soție consacrată bună. Și nu există motiv de ce să nu trăiască pentru Cristos în fiecare zi, așa cum ei o fac. I-am întâlnit fiii, și ei sunt copii foarte minunați. Noi suntem așa de recunoscători pentru această părtășie pe care o avem unii cu alții.

¹⁷ Am aflat că păstorul lor inițial era un-un om pe care-l cunosc, Fratele Gurley, un om foarte minunat al credinței Penticostale Unite, pe care l-am întâlnit cu ani în urmă, în Jonesboro, Arkansas. Și nu am știut că ei erau... acela era păstorul lui, totuși.

¹⁸ Acum amintiți-vă de serviciile din seara aceasta. Și apoi, cu voia Domnului, duminica viitoare din nou sperăm să vorbim. Și apoi mă gândesc că următoarea duminică atunci eu trebuie să merg la Chicago. Apoi voi fi plecat pentru un timp, eu trebuie să-mi duc familia înapoi acasă, înapoi, sau înapoi la Arizona așa ca ei, copiii, să poată să se înscrie în școală din nou. Și apoi noi încetăm să necăjim pe păstor, să-i luăm serviciile.

¹⁹ Deci, deci noi suntem foarte recunoscători față de Fratele Neville pentru ospitalitatea lui, știți voi, de-de a mă invita. Și el este așa, nu... îmi place, frate, un om ca acela, unde nu este viclenie, nu este egoism, este doar Creștinătate veritabilă. Îmi place asta.

²⁰ Acum noi vom citi ceva din Scriptură și apoi vom da comentariile. Și eu nu știu doar la ce timp vom ieși afară, la aceste Mesaje lungi, dar mă gândesc... am vorbit zilele trecute despre a vorbi așa de îndelungat, și cineva a zis, "Ei bine, acum, dacă tu-dacă tu ai vorbit doar câteva minute; și tu vorbești cumva în taine, oricum," a zis, "noi-noi niciodată nu am fi în stare să o înțelegem." A zis, "Doar continuă să vorbești, și după o vreme vine afară," a zis el. Deci poate Domnul vrea ca noi să o facem în felul acela.

Să ne aplecăm doar din nou.

²¹ Doamne, Cuvântul Tău stă deschis pe amvon, și ne dăm seama că într-o zi El va fi închis pentru ultima Lui dată, atunci Cuvântul va fi trup. Și apoi noi suntem-noi suntem recunoscători pentru acest timp în această dimineață. Și deschide-ne, prin Duhul Tău Sfânt, conținutul acestui Cuvânt pe care noi îl vom citi. Fie ca Duhul Sfânt să ne învețe astăzi lucrurile care trebuie să le cunoaștem. Și fie ca noi atunci, în schimb, să ascultăm atenți la fiecare Cuvânt, să-L cântărim profund. Și apoi fie ca acei ce ascultă prin intermediul benzilor, fie ca ei să asculte atenți. Și fie ca noi să fim în stare să prindem ceea ce încearcă Duhul Sfânt să ne descopere. Căci ne dăm seama, că dacă El ne va unge, atunci ungera nu este în zadar. Ea este pentru un scop, ca ea să poată lucra spre bine, pentru Domnul. Și fie ca inimile noastre și înțelegerea să fie deschisă, Doamne.

²² Fie ca noi să avem libertate să vorbim, și libertate să auzim, și acces la credință, să credem ce am auzit, așa cum vine din Cuvântul lui Dumnezeu; ca aceasta să ne poată fi socotită, Viață Eternă, în Ziua cea mare care va veni. Binecuvântează-ne astăzi. Condamnă-ne când suntem greșiți. Lasă-ne să cunoaștem greșelile ce le avem. Și binecuvântează-ne în felul care este corect, ca să știm încotro să mergem, și cum să acționăm în această lume prezentă; ca să putem aduce onoare, în trăirea noastră aici, lui Isus Cristos, Care a murit să ne dea o Viață în marele viitor. Noi cerem aceasta în Numele lui Isus. Amin.

²³ Acum aș vrea să citesc doar din două locuri din Scripturi, în această dimineață. Și una din ele este aflată doar în Cartea Exodului. În mod deschis, amândouă sunt din Cartea Exodului. Una, în capitolul al 13-lea, și al 21-lea și al 22-lea verset. Și următoarea este al 14-lea capitol, și versetele al 10-lea, al 11-lea și al 12-lea. Acum eu voi citi din Exod 13:21.

Și DOMNUL a mers înaintea lor ziua într-un stâlp de nor, să-i conducă pe cale; iar noaptea... un stâlp de foc, să le dea lumină; să meargă ziua și noaptea:

El nu a îndepărtat stâlpul de nor ziua, nici stâlpul de foc noaptea, dinaintea poporului.

²⁴ Acum în Exod 14, și al 10-lea verset.

Și când Faraon se apropia, copiii lui Israel și-au ridicat ochii, și, iată, Egiptenii veneau după ei; și lor le-a fost tare frică: și copiii lui Israel au strigat către DOMNUL.

Și apoi au zis... Moise, Deoarece acolo... (vă cer scuze)

Și ei i-au zis lui Moise, Pentru că nu au existat morminte în Egipt, ne-ai scos să murim în pustie? de ce ai lucrat tu astfel cu noi, să ne scoți afară din Egipt?

Nu este acesta cuvântul pe care ți l-am spus noi în Egipt, zicând, Lasă-ne în pace, ca noi să putem sluji

Egiptenilor?

Căci era mai bine ca noi să slujim Egiptenilor, decât să murim în pustie.

²⁵ Eu voi citi încă două versete.

Și Moise a zis către popor, Nu vă temeți...

Acum ascultați atenți aici.

... Moise a zis poporului, Nu vă temeți, stați liniștiți, și vedeți salvarea DOMNULUI, pe care El o va arăta ... vouă astăzi: căci Egiptenii pe care i-ați văzut astăzi, voi nu-i veți mai vedea niciodată.

DOMNUL se va lupta pentru voi, iar voi vă veți păstra pacea.

... DOMNUL i-a zis lui Moise, Pentru ce te plângi către Mine? vorbește copiilor lui Israel, ca ei să meargă înainte:

Dar ridică-ți toiagul tău, și întindeți mâna peste mare, și împarte-o: iar copiii lui Israel să treacă pe teren uscat prin mijlocul mării.

Și eu, iată, Eu voi împietri inima Egiptenilor, ca ei să-i urmărească: și Eu îmi voi obține onoare de peste Faraon, și de peste toată oștirea lui, și de peste carele lui, și de peste călăreții lui.

Și Egiptenii vor ști că Eu sunt DOMNUL, când miam luat onoare de la Faraon, și de peste carele lui, și de peste călăreții lui.

Și îngerul lui Dumnezeu, care a mers înaintea taberei lui Israel, s-a mutat și a mers în urma lor; iar stâlpul de nor a mers... înaintea feței lor, și a stat în spatele lor:

Și a venit între tabăra Egiptenilor și tabăra lui Israel; ... acesta era un nor de întunecime pentru ei, dar a dat lumină noaptea la aceștia: astfel că una nu se apropia de cealaltă toată noaptea.

Și Moise și-a întins mâna peste mare; și DOMNUL a cauzat marea să se dea înapoi de un vânt puternic din răsărit toată noaptea aceea, și a făcut marea pământ uscat, iar apele au fost împărțite.

Și copiii lui Israel au mers în mijlocul mării pe pământ uscat: iar apele au fost un zid pentru ei la dreapta, și la stânga.

Iar Egiptenii i-au urmărit, și au mers înăuntru după ei în mijlocul mării, chiar toți caii lui Faraon, carele lui, și călăreții lui.

Și s-a împlinit, că în straja de dimineață DOMNUL a privit în jos către oștirea Egiptenilor prin stâlpul de foc și... norul, și a tulburat oștirea Egiptenilor,

Și le-a scos roțile carelor, ca să le tragă mai greu: așa încât Egiptenii au zis, Să fugim din fața lui Israel; căci DOMNUL se luptă pentru ei și împotriva Egiptenilor.

²⁶ Cuvântul Domnului este așa de măreț, așa de bun, încât nu există cale să te oprești de la a-L citi. El doar devine Viață, așa cum Îl citim. Mă gândesc, în acest text în această dimineață, deși este înregistrat, aș vrea să spun aceasta la început, el găsește, eu mă găsesc pe mine. Și motivul că eu... Ieri, în timp ce studiam, și am venit asupra acestui subiect, și apoi m-am gândit, "Eu doar urmează, dacă va voi Domnul, să vorbesc asupra aceluia, căci mă copleșește." Și eu sper că ne copleșește pe toți, ca noi să putem vedea, și să ne determine să privim în sus; și să studiem un pic, în a compara ziua care a fost atunci, cea... cu ziua care este acum.

²⁷ Aș vrea să iau trei cuvinte ca text, și acelea sunt: *De Ce Te Plângi? Vorbește!* Dumnezeu i-a zis lui Moise, aici în al 15-lea verset, "De ce te plângi către Mine? Vorbește poporului, ca ei să meargă înainte." Și: *De Ce Te Plângi? Vorbește!*

²⁸ Acum, noi avem un subiect mare, și voi încerca să mă grăbesc așa de repede cât este posibil, așa cum călăuzește Duhul Sfânt. Și aș vrea să mă gândesc despre... despre acest text, despre Moise plângându-se lui Dumnezeu, în timp de necaz; și Dumnezeu muștrându-l pe Moise, chiar când necazul era în-în sesiune. Și este doar natura, se pare, ca o persoană să se plângă. Și apoi ce o-o muștrare este ca Dumnezeu să se întoarcă în jur și să-l mustre că a spus-o, că striga către El. Se pare că este un lucru foarte greu.

²⁹ De multe ori când ne uităm la Scripturi, în felul nostru de a ne uita, se pare foarte greu. Dar dacă-L studiem puțină vreme, noi aflăm că atotînteleptul Dumnezeu știe doar ce face El. Și El știe cum să facă aceste lucruri și cum să lucreze cu omul. El știe ce este în om. El, El îl cunoaște. Noi nu. Noi știm numai din partea intelectuală. El știe ce este de fapt în om.

³⁰ Moise a fost născut în această lume, un băiat înzestrat. El a fost născut să fie un profet, un eliberator. El a fost născut cu echipamentul născut în el, așa cum orice om care vine în lume este născut cu acest echipament, așa cum eu cred ferm în-în cunoștința mai dinainte a lui Dumnezeu, predestinarea.

³¹ "Nu că Dumnezeu vrea ca vreunul să piară, ci toți să poată veni la pocăință." Dar, fiind Dumnezeu, El trebuia să știe, și știe, "cunoaște sfârșitul de la început." Vedeți? Dacă El nu știe, atunci El nu este infinit; și dacă El nu este infinit, El nu este Dumnezeu. Deci El nu a vrut, desigur, ca vreunul să piară, ci El-El știe cine va pieri și cine nu va pieri. Acela-i motivul, tocmai scopul că Isus a venit pe pământ, era să salveze pe aceia pe care Dumnezeu, prin cunoștința Lui mai dinainte, i-a văzut că au vrut să fie salvați, vedeți, căci toată lumea a fost condamnată. Și eu nu

văd cum am putea-o învăța în vreun alt fel decât cunoștința mai dinainte a lui Dumnezeu, și Biblia zice clar că El "cunoaște sfârșitul de la început," și poate să-l spună.

³² De aceea când o-o persoană încearcă să fie ceva ce nu este, ei fac numai o imitație, și mai curând sau mai târziu aceasta vă va afla. Păcatele voastre vă află. Voi nu le puteți acoperi. Există numai un singur acoperitor pentru păcat, acela-i Sângele lui Isus Cristos, și Acesta nu poate fi aplicat numai dacă Dumnezeu v-a chemat de la întemeierea lumii. Pentru aceea a fost vărsat Sângele acela; nu să fie călcat în picioare, și să fie batjocorit, și-și blamat, și-și vorbit de rău, și-și așa mai departe. A fost pentru un scop clar. Așa este. Nu să se joace cu el, nu să fie imitat, prin a spune că păcatele sunt acoperite când ele nu sunt. Și nici un om nu-și poate avea păcatele acoperite numai dacă numele lui a fost pus în Cartea Vieții Mielului înainte de întemeierea lumii. Isus a zis, Înșuși, "Nimeni nu poate veni la Mine dacă nu-l atrage Tatăl Meu. Și pe toți pe care Tatăl," timpul trecut, "Mi i-a dat, vor veni la Mine." Așa este. Deci voi nu puteți face Cuvintele să mintă. Ele sunt acolo pentru Adevăr și pentru o corectare.

³³ Iar Moise a fost născut cu un dar de credință; mare credință a avut Moise. Noi o vedem, după un timp, venind în el. Și el a fost născut într-o familie mare, așa cum știm cum că tatăl lui și mama lui, și au venit dintr-o familie a lui Levi. Care, povestea aici, înainte de aceasta, în Cartea de-de Exod, așa de frumos dă viața acestui mare caracter. Și el era unul din cele-cele mai mari caractere din Biblie, căci el era strict un model al Domnului Isus.

³⁴ El a fost născut într-o naștere foarte ciudată, ca Domnul Isus. El a fost născut în timpul de persecuție, ca Domnul Isus.

El a fost născut să fie un izbăvitor, ca Domnul Isus. El a fost ascuns de părinții lui, departe de vrăjmaș, ca Domnul Isus. Și el a venit la timpul lui de slujbă, ca Domnul Isus. El a fost un conducător, ca Domnul Isus. El era un profet, ca Domnul Isus. Și el a fost un dătător de lege, ca Domnul Isus.

³⁵ Și noi aflăm că el a murit pe Stâncă, și el trebuie că a înviat din nou și totul, deoarece, cu opt sute de ani mai târziu el a stat pe Muntele Transfigurării, vorbind cu Domnul Isus. Vedeți? Îngerii l-au dus departe. Nimerii nu știe unde este îngropat el. Nici măcar diavolul nu știa asta. În mod deschis, eu nu cred că el a fost vreodată îngropat. Eu-eu cred că Dumnezeu l-a dus, și-și el a murit pe Stânca pe care a urmat-o toate zilele vieții lui.

³⁶ Și el era modelul perfect al lui Isus Cristos. El era un rege peste popor. El era un dătător de lege. El era un-el era un-un susținător al poporului. El era totul, în-în model, ceea ce era Cristos.

³⁷ Acum, deci, vedem că el a fost născut cu aceste daruri mari și calități în el, atunci era nevoie numai de Ceva să reflecteze peste acela, să aducă lucrul acela la Viață.

³⁸ Vedeți, sămânța lui Dumnezeu este de fapt pusă în noi de la întemeierea lumii. Și când Lumina aceea întâi atinge sămânța aceea, o aduce la Viață, dar Lumina întâi trebuie să vină asupra sămânței.

³⁹ Așa cum am învățat de multe ori despre femeia mică de la fântână, ea fiind în starea aceea. Deși ea era o-o persoană de faimă rea, deși a ei-viața ei a fost degradată, și ea era în starea aceea pentru că tradițiile acelea nu au atins-o niciodată, dar, totuși, când Lumina aceea întâi a atins-o, repede ea a recunoscut-O, pentru că exista ceva acolo să-I răspundă. "Când adâncul cheamă Adâncul," trebuie să fie un Adânc pe undeva să-i răspundă la acea chemare.

⁴⁰ Și Moise aici a fost născut acest profet, dar el a fost crescut într-o școală intelectuală și în palatul lui Faraon. Faraonul Seti, sub care el a fost crescut acolo, a fost un om care încă avea onoare, și l-a crezut pe Iosif ca fiind profetul Domnului. Dar acolo a venit Ramses după Seti, și lui Ramses nu i-a păsat de Iosif. Și astfel, de aceea, acolo este când a început necazul, acum, când s-a ridicat un Faraon care nu-l cunoștea pe Iosif.

⁴¹ Dar aceste calități mari, să vorbim despre ele doar puțin timp, și, înainte să ajungem la partea principală a textului. Eu am o cale ciudată de a așeza un text, apoi să clădesc pe el, și Domnul să ne ajute în această dimineață așa cum clădim la el.

⁴² Moise, fiind născut cu acest dar mare de credință. Apoi, el a fost uns și însărcinat la rugul aprins, să elibereze poporul lui Dumnezeu. Acum, se vede ce calități mari a avut acest om! El a fost născut pentru un anumit lucru. Dumnezeu avea un scop în el.

⁴³ Dumnezeu are un scop că voi sunteți aici. Vedeți? Dacă poți numai să fii, să ajungi la locul acela, de cât de mult necaz îl scutești pe Dumnezeu și pe tine, la fel.

⁴⁴ Moise născut, și apoi el a fost, după aceea, el a fost adus la locul unde a fost uns. Și, observați, sămânța zăcea acolo cu o concepție intelectuală, cu toată credința cu care el a fost născut să elibereze acest popor, și totuși ea nu a venit la Viață până când Lumina aceea de la rugul aprins a strălucit peste ea; până nu a văzut, nu ceva despre ce a citit, dar ceva ce a văzut cu ochii lui; Ceva ce i-a vorbit, și el l-a răspuns înapoi. Oh, cum a adus aceea lucrurile la Viață.

⁴⁵ Eu cred că orice om cu o... sau femeie, băiat sau fată. Și eu mă gândesc, într-o concepție intelectuală despre ceea ce ei gândesc că este Cuvântul, și așa mai departe, niciodată nu poate avea o temelie deplină să stea până când ei au întâlnit Lumina aceea care aduce Cuvântul acela la o realitate.

⁴⁶ Eu cred că nici o biserică în practica ei, nu contează cât de intelectuală și fundamentală poate fi, biserica aceea nu poate prospera până când Supranaturalul nu este făcut cunoscut printre acel popor, și ei îl văd. Ceva cu care ei pot să vorbească, care să le răspundă, care adevărește acest Cuvânt scris.

⁴⁷ Acum amintiți-vă, când Moise a întâlnit acest rug aprins, Cuvântul acela a fost adevărat exact. Acesta era Cuvântul. Moise nu trebuia să se îngrijoreze, "Ce este cu Glasul acesta? Ce este această Ființă de aici?" Căci, Dumnezeu a scris deja în Scriptură, în Geneza, că, "Poporul Tău va sta în această țară străină, dar ei vor fi aduși înapoi după patru sute de ani, vor veni înapoi din nou în această țară, căci-căci nelegiuirea Amoriților nu este încă împlinită." Acum, cu sute și sute de ani înainte, Dumnezeu a zis că, "Israel va sta și va fi tratat rău într-o țară străină, și va sta acolo patru sute de ani. Dar Dumnezeu, cu o mână puternică, îi va scoate afară." Deci, vedeți, cu acest rug aprins...

⁴⁸ Moise a știut aceasta, intelectual. Și sămânța care a fost născută în el, zăcea în inima lui. Și el a încercat, prin experiența lui intelectuală cu Cuvântul, să încerce să-să-să îi scoată afară, să-i elibereze, căci el știa că a fost născut pentru acel scop. El știa asta, timpul. Scripturile toate au zis că ei deja au fost acolo patru sute de ani.

⁴⁹ Tot așa cum știm noi acum, așa cum un om m-a întrebat cu câteva momente în urmă, despre Venire și Răpire. Noi știm. Noi am trăit timpul, la timpul Răpirii este aproape, și noi așteptăm după o credință de răpire care poate să tragă Biserica împreună și să-i dea ceva tărie supranaturală, care poate schimba aceste trupuri în care trăim noi. Când noi vedem un Dumnezeu care poate învia morții de pe dușumea sau afară din curte, și să-l aducă iarăși înapoi la viață și să-l prezinte înaintea noastră, când noi vedem un Dumnezeu care poate lua un cancer care a mâncat un om lăsându-l o umbră și să-l învieze la un bărbat sănătos tare, aceea ar trebui să dea credință de răpire la oameni. Căci, când Lumina aceea strălucește din cer, și sună trâmbița, Trupul lui Cristos va fi adunat repede împreună, și schimbat într-un moment și luat în Ceruri. Da, trebuie să fie ceva ca aceea să se întâmple. Și școlile noastre de teologie niciodată nu pot produce aceea, deși ele intelectual sunt în ordine. Dar voi trebuie să întâlniți Lumina aceea! Voi trebuie să aflați acel Ceva.

⁵⁰ Și aici Moise, bazându-și marea lui chemare pe Cuvânt, și ea era mare, până când într-o zi el a întâlnit această Lumină, și chiar Cuvântul Însuși i-a vorbit înapoi. Atunci el și-a primit ungera. Aceea a uns ce el avea în el, aceea din interior, inteligența care a crezut-o, credința care era bazată pe credința lui în Dumnezeu, care l-a separat de mama lui. Și acum când el atinge în Prezența acestei Lumini, Ea a uns ceea ce el a crezut. Vedeți? Ce ungeră! Și el a fost însărcinat.

⁵¹ Acum, noi știm, intelectual el a auzit-o pe mama lui. El știa ce urma să aibă loc, și el știa că el trăia în ziua aceea. Dar aici el a aflat că el era un eșec, deci el poate a... credința lui poate a dat înapoi puțin. Dar atunci când el vine la rug, Dumnezeu a zis, "Eu am auzit strigătele poporului Meu, și Îmi amintesc de promisiunea Mea către părinții lor, Abraham, Isaac, și Iacob, și Eu am coborât." "Eu," acolo, pronumele personal, "Eu am coborât să-i eliberez."

⁵² Și acum, și pot eu doar să adaug aceasta dacă ea... Dumnezeu să mă ierte dacă sună profanator. "Eu nu lucrez pe pământ, numai prin om. Eu-Eu-Eu sunt Vița; voi sunteți mlădițele. Și Eu Mă fac cunoscut numai când Eu pot găsi un bărbat. Și Eu te-am ales pe tine, și Eu te trimit jos să-i scoți afară." Vedeți? Acum observați, "Eu voi fi cu gura ta, și Eu... tu să iei acest toiag."

⁵³ Și Moise a zis, "Pot să văd o dovadă că Tu mă vei trimite, și că Tu m-ai uns, și că Tu vei face aceste lucruri?"

A zis, "Ce ai în mâna ta?" El a zis, "Un toiag."

A zis, "Aruncă-l jos." El s-a transformat într-un șarpe. El a fugit.

⁵⁴ El a zis, "Ridică-l." El s-a transformat înapoi într-un toiag. A zis, "Pune-ți mâna în sân." A scos-o afară, și ea era cu lepră. A pus-o înapoi, și ea a fost vindecată.

⁵⁵ A zis, "El a văzut slava lui Dumnezeu." Acolo nu a mai fost nici o întrebare, la Moise. Ați observat vreodată, el nu a mai fugit în pustie din nou? El a știut că a fost uns. El știa unde, toate aceste lucruri care au fost în inima lui, aceste mari calități minunate, și el... ele au fost unse acum. El, el este gata. El este gata să meargă. Deci el merge spre Egipt.

⁵⁶ Dumnezeu a zis, "Eu voi fi cu tine," deci aceea-aceea o stabilește. Dacă, "Eu voi fi cu tine," aceea era tot ce trebuia Moise să știe, pentru această mare chemare din inima lui. Iar acum Dumnezeu a zis, "Eu voi fi cu tine."

⁵⁷ Acum, Dumnezeu de asemenea i-a adevărat a lui, pretențiile lui Moise. Pretenția lui Moise, "Eu am întâlnit pe Domnul. Și El a zis să vă spun, 'EU SUNT' m-a trimis." Vedeți?

⁵⁸ Acum ei au zis, "Iată un om, un alt Iudeu, probabil careva dintre acești fanatici care au venit pe aici tot timpul cu tot felul de scheme să ne scoată din robie." Și voi știți cum sunt oamenii când ei sunt sclavi, sau în robie pentru ceva, există întotdeauna un fel de păcăleală care vine în jur, știți, să o facă.

⁵⁹ Deci, Moise, Dumnezeu i-a promis lui Moise, "Eu voi fi în tine. Eu voi fi în tine. Cuvintele Mele vor fi Cuvintele tale. Tu vorbești Cuvintele Mele și zici doar ce spun Eu."

⁶⁰ Și acum când Moise a mers jos și le-a dat acest mesaj, și a stat înaintea lui Faraon, și i-a spus, "Domnul Dumnezeu al Evreilor a zis, 'Scoate copiii afară.'" Și el nu-i lăsa să plece. Astfel el-el a înfăptuit un semn înaintea bătrânilor și înaintea lui Faraon, și semnele pe care Dumnezeu le-a făcut. El a zis, "Acum, mâine, pe la timpul acesta, soarele va apune. Va fi întuneric peste tot Egiptul," și s-a împlinit chiar exact. Și apoi el a zis, "Acolo-acolo vor veni muște peste-pestă țară," și el și-a întins toiagul și a chemat muște, și muștele au venit. Și el a profetizat, și tot ce el a profetizat s-a întâmplat chiar exact în felul acela. Acesta era Dumnezeu. Vedeți?

⁶¹ Dumnezeu l-a chemat de la nașterea lui, a pus calități în el, de credință mare, și apoi a venit jos cu Prezența Lui și a uns acel ceva măreț în el, și l-a trimis jos cu Cuvântul Lui, și el a fost corespunzător adevărit de pretențiile lui. Nu contează câți șarlatani s-au ridicat, câte din aceste alte lucruri s-au întâmplat, Dumnezeu a vorbit la... Moise a fost identificat. Moise, ce a zis Moise, Dumnezeu a onorat. Eu vreau ca voi să nu uitați niciodată acel Cuvânt. Ce a zis Moise, Dumnezeu a onorat, pentru că Cuvântul lui Dumnezeu era în Moise. "Eu voi fi cu gura ta; ea va vorbi lucrurile potrivite." Acum, ce spune Dumnezeu-ce spune Dumnezeu, El o vorbește prin Moise, și aceasta a confirmat și a adevărit pretențiile lui.

⁶² De asemenea, lui i s-a spus de către mama lui, despre nașterea lui misterioasă, și cum că timpul la îndemână s-a apropiat de ora când urma să fie o eliberare. Amram și-și Iochebed, fiul și fiica lui Levi, au început să se roage lui Dumnezeu să trimită un izbăvitor. Și aceasta ia... când voi vedeți timpul promisiunii apropiindu-se, aceasta pune pe oameni să se roage și să flămânzească. Și fără îndoială căci-căci Iochebed i-a spus de multe ori, mama lui; cum ea era tutorele lui, de asemenea, așa cum noi cunoaștem povestirea. Și i-a spus cum ea s-a rugat. "Și, Moise, când tu ai fost născut, fiule, tu ai fost un copil corespunzător. Tu ai fost deosebit. A existat ceva ce a avut loc la nașterea ta."

⁶³ Eu am dat o dramă despre aceasta pentru copii, nu de mult, și am zis., "În timp ce Amram era în cameră rugându-se, el a văzut un Înger trăgând sabia Lui și a îndreptat-o spre Nord, și a zis, 'Tu vei avea un copil, și el va duce copiii spre Nord la țara promisă.'" Dând o dramă pentru cei mici așa ca ei să o înțeleagă; căci intelectul lor nu a venit la acel loc ca voi cei adulți, și să poată prinde lucrurile așa cum Duhul Sfânt vi le descoperă vouă.

⁶⁴ Acum, deși mama lui i-a spus aceste lucruri, și el știa aceasta, totuși el avea nevoie de o altă atingere. Învățătura era bună, dar el avea nevoie de un contact personal.

⁶⁵ Aceea este de ce are nevoie lumea astăzi. Aceea-i ce are nevoie biserica astăzi. Aceea este ce are nevoie fiecare, care sunt fii și fiice ai lui Dumnezeu. Pentru ca să fii așa, voi aveți nevoie de un contact personal, vedeți, Ceva. Nu contează, voi știți că Cuvântul este adevărat, voi știți că El este corect; dar atunci când el contactează, și apoi voi vedeți lucrul făcut, atunci voi știți că sunteți pe drumul corect. Vedeți? Și, priviți, acesta va fi întotdeauna scriptural. El va sta chiar cu Scriptura, căci aceasta a făcut.

⁶⁶ Rugăciunea lui Amram era chiar exact cu Scriptura. Rugăciunile lor erau cu Cuvântul promis. Dumnezeu a promis la timpul acela să o facă. Ei s-au rugat pentru el, și aici a fost un copil corespunzător născut. Și ei...

⁶⁷ Priviți! Oh, cum iubesc eu aceasta! Vedeți, în ceasul când Faraon pune la moarte toți copiii, vedeți, îi pune la la sabie, la sabia gardienilor; ei, ei au junghiat acești copii mici la moarte, au hrănit crocodilii cu ei, trupurile mici, până când crocodilii erau poate grași din trupurile copiilor Evrei. Dar Biblia a zis, că, "Părinții nu s-au temut de porunca lui Faraon să omoare copiii." Ei nu s-au temut. Lor nu le-a fost frică, deoarece ei au văzut ceva în acest copil, de la început. Ei au văzut-o, că acesta era răspunsul la rugăciune.

⁶⁸ Și acum Moise a avut toate acestea ca o calificare, așa că Moise a știut că el a fost trimis tocmai pentru scopul să elibereze copiii lui Israel.

⁶⁹ Vedeți, toată calificarea doar se îngrămădește. Când tu obții ceva, și poți aduce Biblia, zicând, "*Aceasta se va întâmpla,*" și aici se întâmplă; "*și aceasta urmează să fie la timpul acela,*" aici se întâmplă; "*și aceasta urmează să fie la acel timp anumit,*" acolo se întâmplă; atunci aceasta toată se acumulează împreună și desenează un tablou pentru noi.

⁷⁰ Oh, cum acest Tabernacol în această dimineață, cum noi oamenii din această oră, Frate Neville, așa cum vedem cărunțișul a atins părul nostru, umerii noștri aplecându-se, când vedem lumea clătînându-se și zguduindu-se așa cum este, și cum putem privi în jur și să vedem promisiunea apropiindu-se! Ea este, ea... mă gândesc, de multe ori, dacă cineva ar putea doar să sară în Ea deodată, și nu ar înțelege-O, sau ar înțelege-O, adică, și ar veni în Ea deodată, aceasta aproape tear trimite în Eternitate, doar cu un astfel de lucru de răpire! Și niciodată nu ai știut-o, și doar, oh, să pătrunzi prin lucrurile pe care noi le-am văzut și le știm și înțelegem, și totul sare înăuntru deodată; bărbatul sau femeia, băiat sau fată, probabil că doar și-ar ridica mâinile și zic, "Hai să mergem, Doamne Isuse," vedeți. Oh, cum este ora așa de aproape!

⁷¹ Moise știind că el a fost născut pentru acel scop, și a privit afară pe ferestre și-i privea pe Evreii aceia cum se trudeau; a privit aici în urmă în Scriptură, și aceasta a zis, "Și ei vor fi străini patru sute de ani, vedeți, dar Eu îi voi scoate afară cu un braț puternic." Apoi când el vine înapoi, după o însărcinare, uns, știa că el a fost născut... Și credința lui privea, prin credință el a văzut oamenii aceia și știa că ei erau copiii lui Dumnezeu, căci lumea... Cuvântul a zis așa. Ei nu erau din lume, și nu erau ca restul din ei. Ei erau diferiți. Și ei erau trăzniți și fanatici, pentru-înalta strălucire a Egiptului; și el urma să fie fiul lui Faraon, preluând împărăția, și următorul; dar, el, acolo era ceva jos în el, o-o credință reală care nu privea la lucrurile acelea, strălucirea care el urma să o moștenească. El a privit la promisiunea lui Dumnezeu, și el știa că timpul se apropia. Și la ce trebuie că s-a gândit omul acela!

⁷² Eu vreau să o discut acolo cu el, într-o zi, când îl întâlnesc de cealaltă parte. Voi ziceți, "Nebunie, frate!" Nu, aceasta nu este. Eu îl voi întâlni, prin harul lui Dumnezeu. Da, domnule. Eu voi vorbi cu el, într-o zi, cu Moise însuși. Și cum mi-ar place să-l întreb, doar cum, când el a văzut pregătirea lui!

⁷³ Cum tulburarea, diavolul zicând, "Au, oamenii nu te vor crede. Aha. Acolo-acolo nu este nimic de aceea."

⁷⁴ Dar când acea sămânță a venit la Viață acolo sus, ceva l-a atins, și el știa că ceva urma să aibă loc. El știa. A privit la ceasul lui și a văzut la ce oră era, și el știa, și cum trebuie că sa gândit așa cum a privit. Acum când el a

avut toate acestea împreună, tot lucrul acesta mare pe care el l-a văzut; timpul Scripturii, rugăciunea mamei sale și tatălui său, și el a fost născut o naștere deosebită, un copil ciudat. Și, tot timpul, acolo era ceva jos de tot în el.

⁷⁵ Și acum el se strecoară și încearcă să se gândească că își va lua pregătirea lui militară din școala lui, și va elibera copiii, și aceea a eșuat.

⁷⁶ Apoi el merge sus în pustie și se căsătorește cu o-o fată Etiopiancă drăguță, și ei au avut un băiețel numit Gherșom.

⁷⁷ Și într-o zi în timp ce păzea turma, dintr-o dată el a văzut un rug aprins sus pe vârful muntelui, arzând. Și el a mers acolo sus. Și nu o intelectuală, nu o-o imaginație, nu o înșelare, o iluzie optică, ci în el... Acolo era Dumnezeu lui Abraham, într-o Lumină, un Stâlp de Foc înapoi într-un rug, Focul acela, ca valuri mergând afară, dar acesta nu deranja rugul. Și Glasul Scripturii, Glasul lui Dumnezeu, a vorbit pe acolo, și a zis, "Eu te-am ales. Tu ești omul. Eu te-am crescut pentru acest scop. Eu îți dovedesc aici, prin semne, că te vei duce jos să eliberezi copiii pentru că Cuvântul Meu trebuie să fie împlinit."

⁷⁸ [Fratele Branham bate pe amvon – Ed.] Oh, Cuvântul Lui din această zi trebuie să fie împlinit. Noi trăim în acea oră. Nu contează ce spune oricine altcineva; Cuvântul trebuie să fie împlinit. Cerurile și pământul vor trece, dar Cuvântul Lui nu.

⁷⁹ Acum, când Moise a avut toate acestea împreună, și a văzut prin fiecare direcție, aceasta i-a uns credința. Amin! Oh, vai! Ce gând! Aceasta, o ființă, însuși văzând Scriptura indicând chiar drept la ceea ce era, și vorbirea lui Dumnezeu, și dovada acesteia acolo, a uns credința ce a avut-o în el, să meargă la lucru.

⁸⁰ Ce ar trebui aceasta să ne facă nouă? Noi avem nevoie de pocăință. Noi avem nevoie de o trezire. Eu spun eu însumi. Vedeți? Eu am nevoie de o zguduire. Eu am nevoie de ceva. Am zis că mi-am vorbit mie în această dimineață, sau despre mine. Eu-eu-eu am nevoie de o-o deșteptare.

⁸¹ Și când mă gândesc la dovada aceea mare, totul așa de perfect expus acolo, și aceasta a uns credința lui Moise. Și, vai, el a văzut că acolo nu era nimic...

⁸² Aici, el a fugit din Egipt, cu, de fapt, el putea începe o-o răscoală sau ceva, și el putea avea-el putea să se ridice și să înceapă o revoluție în Egipt, și ar fi putut lua o armată și să se fi luptat, dar, vedeți, și avea multe mii de partea lui. Dar în loc de aceea, el s-a temut chiar să facă aceea, cu armatele de partea lui.

⁸³ Dar acum iată-l că vine înapoi, cu patruzeci de ani mai târziu, în vârstă de optzeci de ani, numai cu un băț în mâna lui. De ce? Ce ardea adânc în inima lui a devenit o realitate. El a fost uns atunci, și a știut că avea AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Acolo nu era nimic care urma să-l oprească acum. El nu avea nevoie de nici o armată. Dumnezeu era cu el. Acea era tot ce avea nevoie; Dumnezeu cu el.

⁸⁴ Oh, când tu știi că Dumnezeu te-a trimis să faci ceva anume, și tu o vezi mișcându-se acolo sus, acolo-acolo doar nu este nimic ce poate să-i ia locul. Asta-i tot.

⁸⁵ Îmi amintesc de timpuri când Domnul mi-a spus despre anumite lucruri ce urmau să se întâmple, și atunci pornesc și-l văd așezat chiar acolo, cum... Oh, ce simțământ! Situația este deja sub control, asta-i tot, vedeți, pentru că Dumnezeu a zis așa.

⁸⁶ Îmi amintesc, mulți dintre voi vă amintiți, despre băiețelul fiind înviat în Finlanda, și atunci din morți, a fost omorât de un automobil. Și eu am stat acolo pe marginea drumului, și am început să mă duc de la copilul acela, și m-am întors și am privit înapoi. Și ceva și-a pus mâna pe umărul meu, și am gândit că era Fratele Moore, și nimeni nu era în jurul meu. Și am privit înapoi, și apoi m-am uitat sus pe muntele care l-am văzut. Am zis, "Ei bine, eu am văzut acel deal undeva, dar noi nu am venit sus pe aici. Noi am venit pe altă cale. Unde este acel deal?"

⁸⁷ Și m-am uitat și am văzut mașina aceea acolo jos, tamponată; am văzut acel băiețel acolo cu a lui... zăcând acolo cu o-tunsoare ca un cărlionț, așa am numi-o noi aici. Ochii dați înapoi, cum erau a-i Fratelui Way zilele trecute când a căzut. Și piciorușul trecut prin ciorap, unde membrele lui micuțe erau rupte. Și sânge ieșit din ochii lui, și nas, și urechi. Și am văzut micuții lui, pantaloni scurți; și încheiat cu nasturi, a lui, *aici* și pe marginea taliei lui mici; și ciorăpiorii lui sus, ca ciorapi lungi cum purtam noi cu mulți ani în urmă.

⁸⁸ Și m-am uitat în jur, și acolo era exact, exact în felul cum Duhul Sfânt mi-a spus cu doi ani înainte, când voi toți ați scris-o în Bibliile voastre în toată națiunea, că se va întâmpla. Oh, acolo, atunci, situația este în mână. Nu contează cât de mort este el, nu contează ce spune oricine altcineva; s-a terminat. El trebuie să vină înapoi!

⁸⁹ Am zis, "Dacă acest copil nu înviază din această moarte, atunci eu sunt un profet fals, eu sunt o reprezentare greșită a lui Dumnezeu. Căci, în patrie, cu doi ani în urmă, El mi-a spus că aceasta se va întâmpla. Și acolo acești lucrători, și toți, este scrisă pe foia din Biblia noastră, și aici este exact. Citiți-o de pe foaie, cum va 'fi într-o țară, stânci înfășurate, și așa mai departe, va fi omorât, și pe... va fi pe partea dreaptă a drumului." Am zis, "Iată-l acolo. Nimic nu o poate opri. Situația este deja sub control."

⁹⁰ Credința care era în inima mea a fost unsă. Oh, dacă aș putea numai să explic asta! Credința pe care Dumnezeu... eu am avut-o în Dumnezeu, care mi-a spus, și ea niciodată nu a dat greș, mi-a spus, "Situația este sub control acum. Aici este exact ceea ce ți-am arătat cu doi ani în urmă, și aici zace acesta chiar exact în ordine. Singurul lucru ce-l ai de făcut este să vorbești Cuvântul." Și băiețelul a înviat din morți. Vedeți?

⁹¹ Eu m-am gândit, și uitându-mă înapoi la Fratele Fred Sothmann șezând acolo, și Fratele Banks Wood și aceia.

Zilele trecute, sus pe-pe Autostrada Alaska, cum am stat aici la biserică și v-am spus la toți despre un animal care arăta ca și cu coarne de căprioară, de patruzeci și doi de țoli, și un urs cenușiu. Eu niciodată nu am fost acolo înainte, și cum că acel... că eu urma să-l obțin pe acesta, și cum va fi, și cât de mulți vor fi cu mine, și cum vor fi ei îmbrăcați. Voi o știți, fiecare din voi, cu săptămâni și săptămâni înainte de a se întâmpla.

⁹² Și acolo când eu am pornit înăuntrul acolo, fără să o știu, acolo a stat animalul acela. Și am mers, și-și el... era imposibilitate. Dacă un vânător ar ști, sau va asculta la această bandă, cum voi nu puteți merge în fața unui animal, el ar sări în sus și ar fugi. Dar el nu a fugit.

⁹³ Și acolo atârână el în camera mea retrasă. Acolo atârână cenușiul, chiar exact în acel fel. Și o-și o ruletă stă acolo, o ruletă de măsurat, să o arate exact. Și un corn se va contracta cel puțin doi țoli sau mai mult, când este crud pe animal și când se usucă, dar acesta nu s-a contractat. Este încă exact pe nas patruzeci și doi de țoli. Vedeți? Acolo stă cenușiul, este de șapte picioare lungime, chiar exact, și totul exact în felul cum era, zăcând acolo acum.

⁹⁴ Dar când acest om mi-a zis, "Acum, uite, Frate Branham, noi avem acest animal despre care ai vorbit, dar tu mi-ai spus că vei lua un cenușiu cu vârful argintiu înainte de a ajunge la poala dealului, înapoi acolo unde sunt băieții aceia, acela cu o cămașă verde."

⁹⁵ Am zis, "Aceasta este AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Dumnezeu a zis așa."

⁹⁶ "Dar, Frate Branham," el a zis, "Eu pot vedea peste tot fiecare lucru aici, cu milele, nu există nimic. De unde vine el?"

⁹⁷ Am zis, "Aceea nu este ca eu să pun la îndoială. Dumnezeu a zis așa! Și El este Jehova-Jireh. El poate aduce un urs acolo. El ar putea să pună unul acolo." Și El a pus. Și iată-l acolo. Este situația sub control.

⁹⁸ Și când Moise a văzut că el a fost crescut pentru acest scop, și el a întâlnit față în față, pe acest Dumnezeu mare Care a făcut chemarea, și l-a uns și l-a identificat, și a zis, "Aceasta este chemarea ta, Moise. Eu te trimit, și îți voi arăta slava Mea. Și iată-Mă aici, într-un rug, arzând. Du-te acolo jos! Eu voi fi cu tine." El nici măcar nu a avut nevoie de un băț. El avea Cuvântul, Cuvântul adevărit, și a plecat acolo. Aceasta i-a uns credința care era în el.

⁹⁹ Și aceasta ne unge pe noi când vedem că trăim în ultimele zile, să aflăm că toate semnele acestea care le vedem că au loc, despre care s-a vorbit în Scriptură, vor avea loc în zilele din urmă; departe de tot din Cer, spre puterile politice, și natura oamenilor, și demoralizarea lumii, și printre femei, și cum vor face ele în zilele din urmă, și cum vor face bărbații, și cum vor face bisericile, cum vor face națiunile, și cum va face Dumnezeu. Și noi o vedem toată zăcând chiar aici asupra noastră.

¹⁰⁰ Oh, aceasta ne unge credința. Ea ne mută afară în marile cicluri. Vedeți? Ea-ea ne separă de alte lucruri ale lumii. Vedeți? Nu contează cât de mici suntem, sau cât de mult suntem o minoritate, cât de mult se râde de noi, se batjocorește, nu contează nici un pic. Asta-i tot. Noi o vedem. Există ceva în noi. Noi am fost predestinați să vedem această oră, și nu există nimic să ne oprească de a o vedea. Amin! Aici Dumnezeu a vorbit-o. Aceasta-aceasta deja s-a întâmplat. Noi o vedem. Oh, cum îi mulțumim lui Dumnezeu pentru aceasta! Oh, atunci, ea aduce la suprafață credința noastră când vedem aceste lucruri întâmplându-se aici.

¹⁰¹ Acum, aici citim din nou aceea, "Moise a socotit ocară lui Cristos mai mare bogăție decât comorile Egiptului." Acum, el a socotit ocară lui Cristos.

¹⁰² Acum amintiți-vă, "ocara lui Cristos." Vedeți, există o ocară în a sluji pe Cristos. Dacă tu ești foarte popular cu lumea, atunci tu nu poți sluji, tu nu slujești pe Cristos. Nu, tu nu poți. Căci, vedeți, există o ocară care merge cu Aceasta. Lumea întotdeauna a ocărât.

¹⁰³ Acolo departe în urmă, cu mii de ani în urmă, a fost o ocară care a mers cu ea. Și Moise să fie faraon, el era să devină următorul faraon, fiul lui Faraon. Și el urma să vină următorul faraon, cu favor printre oameni, și totuși el a "considerat..." A *socoti* înseamnă să-și "consideri." "El a considerat ocară lui Cristos mai mari lucruri decât tot ce putea Egiptul să-și permită să-i dea." Egiptul era în mâinile lui. Dar, totuși, el știa că să ia calea lui Cristos era o ocară, dar el era așa de fericit să știe că exista ceva în el, care l-a făcut să considere această apropiere de Cristos, ocară a lui Cristos, adică, mai mare decât toată strălucirea pe care el-el a moștenit-o. El a avut o moștenire în lăuntru lui care era cu mult mai mare decât i-a dat moștenirea exterioară.

¹⁰⁴ Oh, dacă am putea fi așa astăzi, și să lăsăm pe Duhul Sfânt să unșă ceea ce noi avem în noi, acea credință, spre o viață evlavioasă, consacrată lui Cristos!

¹⁰⁵ Acum, cu astfel de credință ca aceasta ce a avut-o el, el a observat, și el a considerat ocară aceea o cinste.

¹⁰⁶ Astăzi, cineva poate spune, "Măi, ești tu unul din acei oameni, aceia?"

"Ah, ah, ei bine, ah." Tu ești doar puțin rușinat de Ea.

¹⁰⁷ Dar el a socotit-o o comoară mai mare decât toată lumea, din cauză că a existat ceva în el pe care o putea vorbi și să zică, "Da, eu-eu consider aceasta. Aceasta este mult onorată. Eu sunt bucuros să fiu unul din ei." Vedeți? "Eu sunt bucuros să mă număr ca un Evreu și nu un Egiptean."

¹⁰⁸ Creștinii astăzi ar trebui să spună același lucru. "Eu sunt bucuros să mă consider un Creștin, să mă abțin de la lucrurile lumii și de la ordinea lumii." Nu doar ca un membru de biserică, ci ca un Creștin născut din nou care trăiește conform cu Scriptura. Deși eu sunt chemat, chiar de membri bisericii, 'un fanatic,' totuși eu-eu-eu o

socotesc aceea un mai maremai mare lucru decât dacă aş fi cea mai populară persoană din oraş sau din naţiune. Eu mai degrabă aş fi aceea decât Preşedintele Statelor Unite, sau-sau regele peste pământ. Vedeţi? Eu-eu o socotesc așa de înalt, pentru că Dumnezeu în mila Lui, înainte de întemeierea lumii-lumii, m-a văzut, și-și a pus o mică sămânță înăuntru acolo, încât credința mea să zboare deasupra acestor lucruri ale lumii. Și acum El m-a chemat, și eu-eu consider locul meu."

¹⁰⁹ Așa cum a zis Pavel, el a considerat slujba lui cu înaltă... vedeți, și, oh, că Dumnezeu l-a chemat de la a fi un mare învățător ca Gamaliel. Dar Pavel a fost chemat să fie o jertfă pentru Cristos. Vedeți? Acum același lucru.

¹¹⁰ Observați, cu astfel de credință, el nu s-a bizuit pe vederea lui, ce putea el vedea. Acum, el nu a văzut nimic acolo afară decât o grămadă de-de oameni mănuitori de noroi, sclavi, în închisoare, fiind omorâți în fiecare zi, bătuți cu biciuri, batjocoriți, credința lor religioasă, erau "fanatici." Și acolo era un faraon stând pe tron, care nu a știut sau să considere ceva despre religia lor. El nu știa nimic despre aceasta. El era un păgân, astfel el doar... Ce o imagine de astăzi! Și acolo este ea, o religie diferită. Și cum că dacă-dacă acest Moise, deși chiar în scaunul cu președintele, sau-sau marele om, Faraon, să-i ia locul la moartea lui, și el era un om bătrân. Și totuși Moise a gândit că acea chemare... El a privit acolo, și aceeași fereastră din care a privit Faraon, căci el era în casa lui.

¹¹¹ Și Faraon s-a uitat afară și i-a văzut pe oamenii aceia careși ridicau mâinile, și ei luau un bici și-i băteau de moarte pentru că ei se rugau. Ei băgau o sabie prin ei pentru că chiar au omis, să nu se supună la orice timp, și-i făceau să lucreze până când trupurile lor mici bătrâne se prăbușeau, și le dădeau numai pe jumătate de-ajuns să mănânce. "Ei bine, ei nu erau nimic decât un grup de fanatici, nici pe departe umani."

¹¹² Și totuși Moise, credința aceea în el, a privit asupra lor, și el a zis, "Ei sunt poporul binecuvântat al lui Dumnezeu." Amin. Mie îmi place aceea. Cu astfel de credință, ochii lui nu au căzut pe strălucirea Egiptului, au căzut pe promisiunea lui Dumnezeu. Ochiul lui de vultur al credinței a văzut dincolo de strălucirea Egiptului. El, amintiți-vă, el a devenit un vultur acum. El este un profet, și ochii lui de vultur se ridică deasupra acelor lucruri. Oh cum îmi place asta! Ah! Doamne!

¹¹³ Cât de des astăzi, astăzi, Creștinii se bizuie pe simțurile lor, și pe ceea ce pot ei vedea, sau ce pot ei înțelege, în loc de credința lor, să te bizui pe ce vezi cu ochiul tău și strălucirea. Ca voi femeile, eu întotdeauna chem către voi, despre cum trebuie să lăsați să vă crească părul, voi nu trebuie să purtați macheaje, voi trebuie să vă comportați ca doamne și Creștine. Voi priviți afară pe stradă și vedeți femei astăzi îmbrăcate imoral. Ei bine, vă gândiți, "Ei bine, ea aparține la biserică, de ce nu pot face și eu aceea?" Vedeți? "Și ea își taie părul, de ce-de ce nu o pot eu face? Ei bine, ea pare să fie tot așa de dulce și tot așa de mult intelectuală, și o personalitate pe care eu nici măcar nu o am. Ei bine, de ce nu o pot face eu? Eu ar trebui să o fac." Când tu faci asta, tu îți paralizezi credința. Înțelegeți? Tu nu-i dai nici o șansă credinței tale să crească. Începe la aceea, așa cum am zis.

¹¹⁴ Cineva a zis, "Frate Branham, țara, oamenii, te consideră ca pe un profet. Tu nu ar trebui să țipi la femei în felul acela, și la bărbați, pentru aceste lucruri. Tu, tu ar trebui să-i înveți cum să-să profetească și să primească daruri."

¹¹⁵ Am zis, "Cum pot să-i învăț algebra când ei nici măcar nuși cunosc ABC-ul lor?" Vedeți?

¹¹⁶ Acum doar începeți de la aceea. Curățiți-vă așa încât când mergeți afară pe stradă să arătați ca o Creștină, oricum, vedeți, și atunci mergeți vă comportați ca una. Vedeți? Și tu nu o poți face în tine însuți. Trebuie să ai pe Cristos să vină în tine. Și dacă sămânța aceea zace acolo, și dacă Lumina aceea o lovește, ea urmează să vină la Viață. Dacă ea nu vine la Viață, nu a existat nimic acolo să vină la Viață. Deoarece, aceasta sigur a dovedit-o în alții, vedeți, ea vine la Viață imediat îndată ce Lumina o atinge.

¹¹⁷ Acea este o muștrare pentru femei, eu știu, care ascultă la această bandă, sau va asculta la ea. Este o muștrare pentru tine, soră. Ea ar trebui să fie. Ea ar trebui să fie, pentru că ea arată. Mie nu-mi pasă ce ai făcut; tu ai fi putut fi religioasă, toată viața ta, tu ai fi putut locui în biserică, tatăl tău poate fi un predicator, sau soțul tău ar putea fi un predicator; dar atât timp cât tu nu te supui Cuvântului lui Dumnezeu, aceasta arată că acolo nu este Viață. Când tu vezi lucrul adus la suprafață, și Viața Duhului Sfânt, O privești când Ea atinge pe alții. Vezi ce fac ei, dacă Ea o aduce asupra lor. Nu-i de mirare de ce...

¹¹⁸ Ce o-ce o muștrare pentru acei Farisei, care au numit pe Isus, când El a putut percepe gândurile lor, El i-a numit, "Beelzebub."

¹¹⁹ Și acea prostituată mică a zis, "Păi, acest Ins este Mesia. Scriptura zice că El va face aceasta." Vedeți, acea sămânță predestinată zăcea acolo. Și când Lumina a atins-o, ea a venit la Viață. Voi nu o puteți ține jos. Voi nu puteți ascunde Viața.

¹²⁰ Voi puteți lua și turna beton pe o grămadă de iarbă, și să o omorâți în timpul iernii. Primăvara următoare, unde este cea mai multă iarbă? Chiar în jurul marginii betonului. Căci, acea sămânță germinată sub piatra aceea, când soarele începe să strălucească, voi nu o puteți ține. Ea își va croi drumul roata pe acolo și va veni chiar afară la marginea aceleia și își va scoate capul sus spre slava lui Dumnezeu. Vedeți, voi nu puteți ascunde viața. Când soarele atinge viața botanică, ea trebuie să trăiască.

¹²¹ Și când Duhul Sfânt atinge Viața Scripturală care este într-un om, ea își rodește rodul chiar acolo. [Fratele Branham își pocnește degetul – Ed.] Vedeți?

¹²² Deci indiferent de cât de drept și de cinstit ești, cum spui tu că nu ești, și vorbești, zicând că ei erau... Aceste femei poartă aceste-aceste haine rele și lucruri acolo afară, doar o strip tease [una care se dezbracă – Trans.] obișnuită, pentru stradă. Deși, voi nu credeți că sunteți, voi nu vă puteți face că credeți. Voi puteți dovedi că sunteți nevinovate de un adulter, dar, în Cartea lui Dumnezeu, voi comiteți adulter. Isus a zis, "Oricine se uită la o femeie să poftască după ea, a comis adulter cu ea în inima lui deja." Și voi v-ați prezentat înșivă în felul acela. Vedeți, voi nu o puteți vedea numai dacă acea Viață zace acolo.

¹²³ Voi priviți la altcineva, voi priviți și ziceți, "Ei bine, o cunosc pe Sora Jones. Fratele Jones este un... El este un predicator. Soția lui face *aceasta* și face *aceea*."

¹²⁴ Mie nu-mi pasă ce face *aceea*; Acesta este Cuvântul. Isus a zis, "Cuvântul fiecărui om să fie o minciună, iar al Meu să fie adevărat." Aceasta-i Biblia. Și când Lumina aceea într-adevăr o atinge, ea trebuie să vină la Viață. Ea doar trebuie să vină la Viață.

¹²⁵ Acum, ochiul mare al lui Moise, ochiul lui de vultur, a privit dincolo de strălucirea Egiptului.

¹²⁶ Creștinul real credincios de astăzi, nu contează ce spune biserica, ce spune altcineva; când Lumina aceea îl atinge, ei văd tocmai adevăritatea lui Dumnezeu, acel Stâlp de Foc plutind acolo, și semnele și minunile care sunt promise, Scriptura fiind expusă, și el vine la Viață; nu contează cât de mică este, și cât de mulți în minoritate. Grupul lui Dumnezeu a fost întotdeauna minoritatea. Vedeți? "Nu te teme, turmă micămică, căci este voia bună a Tatălui să vă dea Împărăția." Vedeți? Ei o prind. Dumnezeu este obligat să-i trimită înăuntru din orice cult, din fiecare ordin peste tot, să O vadă, dacă ei sunt ordinați la Viață.

¹²⁷ Priviți la bătrânul Simeon, ordinar la Viață. Când Mesia a venit în templu, în forma unui prunc în brațele mamei lui; Simeon, în spate într-o cameră pe undeva, citea. Duhul Sfânt la ridicat, căci el aștepta. Acea Viață era în el. El a zis, "Eu nu voi muri până nu îl văd pe Cristosul Domnului." Și acolo era Cristosul Domnului în templu. Duhul Sfânt l-a condus de la datoria lui, afară, și a pășit jos pe acolo și a ridicat pruncul acela sus, și a zis, "Lasă-lasă ca slujitorul Tău să plece în pace, căci ochii mei văd salvarea Ta."

¹²⁸ Acolo era o femeie bătrână oarbă în colț, cu numele de Ana, care a slujit pe Domnul zi și noapte. Ea de asemenea prezicea, și zicea, "Mesia vine. Eu pot să-L văd venind." Deși, ea era oarbă. La același timp, când El era acolo... Acea Viață mică care era în ea, care prezicea, "El va fi acolo! El va fi acolo! El va fi acolo!" Atunci, aceeași Viață, Lumina a intrat în clădire, în forma unui Prunc, ca "un copil nelegitim," înfășurat în scutecele lui, venind prin clădire. Și Duhul Sfânt a atins acea femeie bătrână oarbă, și ea a venit prin Duhul, condusă prin popor, și a stat peste acest Prunc; și a binecuvântat pe mama și a binecuvântat Pruncul, și a spus care va fi viitorul Lui. Vedeți, rânduită la Viață! Vedeți?

¹²⁹ Priviți la ei, acolo nu erau o duzină de ei. Au existat numai opt suflete salvate în zilele lui Noe, cu greu prea mulți, dar toți care au fost rânduiți la Viață au venit înăuntru la timpul acela. Vedeți cum lucrează Duhul Sfânt în fiecare epocă, atrăgând oamenii.

¹³⁰ Acum noi aflăm căci credința lui Moise l-a condus să privească la ce va fi, nu ce a fost. Privește la mâine în loc de astăzi. Priviți la promisiune în loc de strălucire. Priviți la oameni în loc de organizație. Vedeți? Dumnezeu a făcut aceea.

¹³¹ Lot a putut vedea strălucirea prosperității jos în Egipt, sau jos în Sodoma. Lot a putut vedea posibilitățile de o... de o mulțime de-de bani. Lot putea vedea pros-... posibilitățile de când el se uita dincolo la Sodoma și el putea poate să devină... Fiind că el era un Evreu, el putea deveni un om mare acolo, pentru că el era o figură mare intelectuală, și nepotul lui Abraham, astfel el a ales să meargă spre Sodoma. Intelectele lui Lot l-au condus să vadă strălucirea de-de prosperitate. Intelectele lui Lot l-au condus să vadă binecuvântările de-de strălucire. Dar, credința lui a fost așa de paralizată prin aceasta, el nu a văzut focul care urma să distrugă acel fel de viață.

¹³² Și așa sunt oamenii astăzi. Ei văd posibilitățile de a aparține la o mare organizație, ei văd posibilitățile de a avea o stare socială cu oamenii din oraș, dar ei nu văd posibil-... Ei nu văd căci credința lor este paralizată. Lăsați-mă să o repet așa ca să nu fie înțeleasă greșit. Femeile astăzi, ele, așa cum spun, ele vor să-ele vor să se comporte ca stelele de cinema. Bărbații astăzi vor să se comporte ca și comediații de la televizor.

¹³³ Predicatorii astăzi se pare că vor să-și facă bisericile ca ceva lojă modernă de vreun fel, calitate de membri și așa mai departe. Ei văd posibilitățile de-a putea să devină un episcop sau un supraveghetor general, sau așa ceva, dacă ei vor merge înainte cu biserica; părăsind Scripturile, când ea stă chiar înaintea lor, cu desăvârșire adevărite prin Puterea lui Dumnezeu, și prin Cuvântul viu al lui Dumnezeu în oameni. Totuși, ei nu Îl vor. Ei spun, "Noi nu vrem să ne amestecăm cu ceva ca Acela." Aceasta le-ar lua carnetul de partășie. Aceasta le-ar lua ordinul lor denominațional. Deși un om cinstit, ca Lot, șezând jos în Sodoma, știind că aceea este greșit. Vedeți? Vedeți? Ce fac ei când ei fac aceea? Ei paralizează credința mică pe care au avut-o. Ea nu poate lucra.

¹³⁴ Acum, Moise a renunțat la aceea, și el a așezat... credința lui a paralizat lumea.

¹³⁵ Fie că credința voastră va paraliza strălucirea, sau fie că strălucirea va paraliza credința voastră. Acum, voi trebuie să luați pe una sau pe cealaltă. Și voi vedeți că Biblia nu se schimbă. Dumnezeu nu se schimbă. El este Dumnezeuul neschimbător.

¹³⁶ Iar acum noi aflăm, astăzi, că oamenii din ziua aceasta, vedeți, ei se uită la lucrurile mari, marea organizație.

"Eu aparțin la *Așa-și-așa*." Vedeți? Și ei merg acolo jos, și, privesc, acolo nu este diferit de oamenii de stradă. Acolo nu sunt alte lucruri. Ei au ceva puțin intelectual, și merg înainte. Când tu vorbești despre Vindecare Divină, Stâlpul de Foc, Lumina lui Dumnezeu, ei zic, "Acea este mintal."

¹³⁷ Un om a ridicat fotografia Îngerului Domnului, zilele trecute, un predicator Baptist, și a râs de El. Vedeți, aceea este-aceea este hulă. Vedeți? Nu există iertare pentru aceea.

¹³⁸ Acea este ce a spus Isus, vedeți. Este hulă; când voi Îl vedeți făcând chiar lucrările pe care Cristos le-a făcut. Și El a zis... Când, ei au văzut lucrările acelea în Cristos, El era Jertfa, și ei L-au numit, "Beelzebub, un drac," căci, pentru că El o făcea. Iar acum ei spun... El a zis, "Eu vă iert pentru aceea. Dar când vine Duhul Sfânt să facă același lucru, dacă vorbiți un cuvânt împotriva Lui, aceasta niciodată nu vi se va ierta, în această lume sau în lumea care va veni." Vedeți? Doar un cuvânt este tot ce aveți să spuneți împotriva Lui. Vedeți? Și atunci...

¹³⁹ Deoarece, dacă Viața aceea, dacă tu ai fost rânduit la Viața Eternă, atunci Viața aceea va izbucni când tu L-ai văzut. Tu Îl vei recunoaște, ca femeia mică la fântână, și-și cei diferiți. Dar dacă ea nu este acolo, ea nu poate veni la Viață, căci nu există nimic acolo cu ce să vină la Viață. Așa cum obișnuia să zică mama mea bătrână, "Voi nu puteți lua sânge dintr-o gulie," căci nu este sânge în ea. Acum, acela este același lucru.

¹⁴⁰ Și aceasta paralizază credința mică care o ai. Lot a putut vedea strălucirea, dar el nu a avut suficientă credință să vadă focul care ar distruge astfel de strălucire.

¹⁴¹ Mă întreb dacă noi avem astăzi? Mă întreb dacă noi, ei bine, ca femeile care vor să fie populare, care vor să se comporte ca restul femeilor în biserică, dacă ele văd că vor să-să se comporte ca restul. Ele-le pot vedea posibilitățile de a fi o-o-o femeie mai drăguță, prin a fi vopsită. Ele pot vedea o femeie mai drăguță prin a avea o aparență mai tânără, prin a-și tăia părul și să se comporte ca unele din celelalte, sau steaua de cinema. Dar mă întreb dacă aceea nu a paralizat credința lor, să știe că Biblia zice că, "o femeie care face asta este o ne-... o femeie neonorabilă," și, "o femeie care se îmbracă cu o îmbrăcăminte care aparține bărbatului, este o urâciune înaintea lui Dumnezeu," pantaloni lungi, și așa mai departe, și pantaloni scurți pe care-i poartă ele. Și-și ea doar devine așa de împietrită încât aceasta devine o rutină obișnuită a persoanelor care o fac. Mă întreb dacă ele nu vă paralizază chiar credința mică pe care ați avut-o, chiar să mergeți la biserică, înțelegeți. Acela-i lucrul care-l face.

¹⁴² Lot a făcut aceea, și aceasta l-a paralizat, și aceasta i-a paralizat poporul lui acolo jos. Ei nu au putut să o vadă.

¹⁴³ Dar Abraham, cu o-o credință adevărată, unchiul lui, el nu s-a uitat la strălucire, el nu a vrut să aibe nimic de-a face cu aceasta, chiar dacă a trebuit să trăiască greu și să locuiască singur. Și Sara a locuit afară în pustie unde erau greuți, pe pământul sterp. Dar ei nu au văzut strălucirea sau posibilitățile de a deveni populari.

¹⁴⁴ Sara, cea mai frumoasă femeie din țară, Biblia a zis așa. Ea era frumoasă, cea mai frumoasă dintre toate femeile. Și acum ea chiar a stat și s-a supus bărbatului ei, încât ea l-a numit "domnul" ei, la care se referă Biblia, drept dincolo în-în Noul Testament; a zis, "A cui fiice sunteți, atât timp cât vă supuneți credinței." Vedeți, l-a numit pe bărbatul ei "domn."

¹⁴⁵ Iar Îngerul Domnului a vizitat templul lor și... sau cortul lor mic acolo, și le-a spus. Ei nici măcar nu au avut o casă în care să locuiască; au locuit afară în pământurile sterpe. Și acolo sunteți voi. Voi vedeți ziua modelată din nou, întocmai exact cum a fost atunci?

¹⁴⁶ Acum, Moise cu credința lui mare, iarăși, a putut să spună "nu" la lucrurile prezente ale lumii prezente, și să facă o alegere dreaptă. El a ales să sufere chinurile cu poporul lui Dumnezeu. El a ales să meargă cu acesta. De ce? Credința lui! El a văzut promisiunea. El a văzut timpul sfârșitului. El a văzut dincolo în ziua de mâine, și a dat frâu liber credinței lui. Și el nu a acordat nici o atenție la ce au văzut ochii lui în posibilități aici, că el era faraonul și urma să fie faraonul. El a privit drept dincolo în mâine.

¹⁴⁷ Oh, dacă oamenii puteau măcar să facă aceea, să nu vadă lumea prezentă. Dacă voi priviți la lumea prezentă, voi faceți o alegere cu ea. Ascundeți-vă ochii de la aceea, și priviți la promisiunea lui Dumnezeu, acolo departe în mâine.

¹⁴⁸ Prin credința lui el a putut alege. El a ales să fie numit fiul lui Abraham, și a refuzat să fie numit fiul lui Faraon. Cum putea el, când toată împărăția întreagă... Egiptul a bătut lumea. El era rege al lumii, și era un bărbat tânăr de patruzeci de ani, aici gata să ia tronul. Dar el nu a privit la a lui intel-...

¹⁴⁹ Priviți la femeile care ar fi stat în jurul lui, zi de zi, haremuri de ele. Priviți la strălucire; ședea și bea vin, și să privească striptesa înaintea lui, așa cum ele dansau, și îl ventilau cu o... Și femei din toată lumea, și nestematele și comorile, armata lui acolo afară. Singurul lucru ce avea el de făcut era să șadă și să-și mănânce mâncarea lui fină, și să zică, "Trimite o... trimite garnizoana de armată numărul *așa-și-așa* jos la *așa-și-așa*, să ia națiunea aceea. Eu cred că eu doar o vreau." Acea era tot ce avea el de făcut. Să șadă acolo, și ei să-l ventileze, și să-și țină gura deschisă; să lase-drăgălașele striptese frumoase din ziua aceea, să-i toarne vin în gură, să-l hrănească cu hrana lui cu brațele lor în jurul lui, toate cele mai frumoase femei din lume. Toată strălucirea care exista, era pusă chiar acolo lângă el.

¹⁵⁰ Dar ce a făcut el? El s-a uitat departe de aceea. El știa că focul era acolo gata pentru aceea. El știa că moartea zăcea în linia aceea. Vedeți? El știa că a fost. Și el a privit dincolo la un grup de oameni disprețuiți și respinși, și prin credință el a ales să sufere ocară lui Cristos, și s-a numit pe sine, "Eu sunt un fiu al lui Abraham. Eu nu sunt fiu

al acestui faraon. Deși voi mă faceți un episcop, sau un diacon, sau un arhiepiscop, sau un papă, eu nu sunt fiu al acestui lucru. Eu sunt un fiu al lui Abraham, și mă separ de lucrurile lumii." Amin, amin, și amin! Prin credință, a făcut aceea!

¹⁵¹ El a îndepărtat strălucirea. El a luat posibilitățile de a fi următorul episcop, el a luat posibilitățile de a fi următorul arhiepiscop, sau următorul supraveghetor general la următoarea alegere, sau orice era, el a luat aceea la o parte. El a refuzat să privească la ea.

¹⁵² "Acum, dacă eu devin episcopul, eu voi intra și oamenii vor zice, 'Sfinte Părinte,' sau-sau 'Doctor *Așa-și-așa*,' sau-sausau-sau 'Bătrân *Așa-și-așa*.' Cum ei vor, toți predicatorii la adunare, ei mă vor bate pe spate, și zic, 'Măi, băiete, insul acela are ceva, eu îți spun. Oh, ș-ș-ș, stai liniștit, iată vine episcopul, vezi. Ce spune el, aceea-i lege. Vezi, aici vine *Așa-și-așa*:' Oamenii vor zbură peste toată lumea să fie... să-l vadă pe papa, și să-i sărute piciorul și inelele, și așa mai departe. Cum, ce posibilitate pentru Catolic, ce posibilitate pentru Protestant, să fie episcop sau supraveghetor general, sau ceva, ceva om mare într-o organizație.

¹⁵³ Privind, totuși, dar, vedeți, ochiul credinței privește pe deasupra aceleia. Și voi vedeți sfârșitul acesteia acolo jos, care, Dumnezeu zice că întregul lucru va fi distrus. Credința, ochiul acela de vultur, vă ridică deasupra aceleia, și voi vedeți mâine, nu astăzi, și alegeți să fi numit un fiu al lui Abraham.

¹⁵⁴ Faraon, fără credință, a văzut copiii lui Dumnezeu ca "fanatici." Fără credință, el i-a făcut robi căci lui nu i-a fost teamă de ce a zis el. Lui nu i-a fost frică de Dumnezeu. El a gândit că el este Dumnezeu. El a gândit că a lui-Dumnezeii lui pe care el i-a slujit, căci el era un episcop, el era supraveghetor general șef, dumnezeii lui sunt aceia care au făcut-o. "Nu este nimic de acest Lucru de *aici*," astfel el i-a făcut robi. El a râs de ei, și-a bătut joc de ei. Întocmai cum au făcut oamenii astăzi, același lucru exact.

¹⁵⁵ Credința lui Moise i-a văzut în țara promisă, un popor binecuvântat. Aceasta ar putea fi o luptă grea să-i ducă la promisiune, dar Moise a ales să meargă cu ei. Cum aș putea să stau pe aceea, dar timpul meu se duce. Vedeți?

¹⁵⁶ Observați, ar putea fi un lucru greu să-i întorci pe oamenii aceia în jur. "Tu trebuie să mergi să locuiești cu ei, tu trebuie să fii unul din ei, și ei sunt deja așa de intelectuali încât nu-i poți mișca. Vezi? Dar trebuie să existe ceva să se întâmple acolo. Acolo trebuie să se demonstreze supranaturalul înaintea lor. Acesta va fi un lucru greu. Organizațiile te vor respinge, și toate lucrurile acestea se vor întâmpla. Este-este teribil, ceea ce ai de făcut, dar totuși fă-ți alegerea."

¹⁵⁷ "Eu sunt unul din ei." Da. Credința lui a făcut-o. Credința lui a scânteiat. Da, domnule. El a văzut-o. A fost un lucru greu să-i ducă la acea promisiune, dar el și-a făcut alegerea să meargă cu ei, oricum. Indiferent de ceea ce i-au făcut ei, și cum l-au respins, el a mers oricum. El mergea afară cu ei.

¹⁵⁸ Acum eu sper că voi citiți. În regulă. Mergeți cu ei, oricum. Faceți, fiți unul din ei, așa-i bine, pentru că este datoria voastră. Ar putea fi o luptă grea, și prin multe de trecut, dar mergi oricum.

¹⁵⁹ Dar credința lui l-a condus să ia alegerea Cuvântului, și nu strălucirea. El a luat Cuvântul. Aceea este ce a făcut credința lui Moise. Când credința se uită la cel mai rău al lui Dumnezeu... Amintiți-vă, aici era strălucirea acum, lumea, cea mai înaltă, regele lumii. Și unde erau promisiunile lui Dumnezeu? În groapa de nămol, tencuitorii de nămol.

¹⁶⁰ Dar când credința, când credința privește la cei mai răi ai lui Dumnezeu, îi socotește mai mari și mai valoroși decât cel mai bun ce lumea poate arăta. Da, domnule. Când credința privește la aceasta, când credința poate să o vadă, când credința în Cuvânt poate vedea Cuvântul făcut manifestat, este mai mult decât toată strălucirea și arhiepiscopia și toate celelalte despre care poți vorbi. Credința o face. Vedeți? Voi puteți vedea pe cel mai rău, disprețuit, cel respins, orice poate fi; lăsați să fie la cel mai rău, și totuși credința va socoti aceea la un milion de mile mai înalt decât poate lumea produce cel mai bun. Amin! Acela-i felul cum cântăm acea cântare, "Eu voi lua calea cu cei câțva disprețuiți ai Domnului." Vedeți? Oh, vai!

¹⁶¹ Căci, vedeți, credința vede ce vrea Dumnezeu să se facă. Oh, sper că aceasta merge înăuntru. Credința nu privește la timpul prezent. Credința nu o vede pe aceasta de *aici*. Credința se uită să vadă ce vrea Dumnezeu, și ea lucrează ca atare. Aceea este ce face credința. Ea vede ce vrea Dumnezeu, și ce vrea Dumnezeu să se facă, și credința operează prin aceea.

¹⁶² Credința este o viziune la mare depărtare. Ea nu-și coboară vederile. Ea ține la țintă. Amin! Orice bun trăgător știe asta. Vedeți? Căci, ea este la mare depărtare. Ea este un- ea este un telescop. Ea este un binoclu, cu care nu te uiți *aici* în jur. Tu nu folosești binoclul să te uiți să vezi cât este ora; vedeți, tu nu-l folosești pe acela. Dar tu folosești binoclul să privești departe.

¹⁶³ Și credința face aceea. Credința ia binoclul lui Dumnezeu, amândouă, ambele părți, Noul și Vechiul Testament, și vede fiecare promisiune care a făcut-o EL Și credința o vede acolo afară, și credința alege aceea indiferent de ce spune timpul prezent *aici*. El privește la sfârșit. El nu-și aruncă privirile jos să privească *încoace*. El se uită acolo departe. El ține reticulul în cruce nemișcat în centru pe Cuvânt. Aceea este ceea ce face credința. Aceea este credința care este într-un bărbat care face lucrurile acelea.

¹⁶⁴ Acum priviți. Ceea ce Faraon a numit, de o chemare, ce a numit Faraon *mare*, Dumnezeu a numit "urâciune!" Faraon a putut spune, "Uite Moise, aici, păi, tu ești următorul faraon. Eu-eu îți înmânez acest sepulcru când voi pleca de aici. Eu îți voi înmâna acest sceptru. Este al tău. Înțelegi? Acum, aceasta-i măreț. Tu vei fi un om mare,

Moise. Tu vei fi episcopul. Tu vei fi *aceasta, aceea, sau cealaltă*. Să nu ne părăsești. Stai aici." Dar, vedeți, el a numit *aceea măreț*, iar Dumnezeu a zis că era o "urâciune!"

¹⁶⁵ Acum, voi femeilor gândiți-vă un minut, la fel, voi bărbații. Ceea ce lumea numește *măreț*, Dumnezeu numește "murdărie." Nu spune Biblia, "Este o urâciune ca o femeie să poarte îmbrăcăminte care aparține unui bărbat"? Și voi gândiți că sunteți deștepte lăcând *aceasta*. Vedeți? Voi doar expuneți carne femeiască pentru diavolul, și asta-i tot. Deci, să nu faceți *aceasta*.

¹⁶⁶ Și voi bărbaților care trăiți după lucrurile lumii, și vă învălmășiți și strângeți după *aceasta*! Și voi bărbați fără suficiență îndrăzneală pe lângă voi să faceți soțiile voastre și lucruri să înceteze să mai facă asta, rușine să vă fie! Și vă numiți fii ai lui Dumnezeu? Arătați ca Sodomii pentru mine. Vedeți? Nu să vă rănesc simțurile, dar să vă spun Adevărul. Dragostea este corectivă. Ea întotdeauna este. Mama care nu va purta grijă de copilul ei, și să-l corecteze și să-l bată, și să-l facă să asculte, nu este o adevărată mamă. Așa este.

¹⁶⁷ Acum, și priviți ce are loc acum. Moise a văzut *aceasta*, prin viziunea lui. Și Faraon a zis că, "*Aceasta este măreț*." Dumnezeu a zis, "Este o urâciune." Deci Dumnezeu... Moise a ales ce a zis Dumnezeu.

¹⁶⁸ Acum, observați, credința vede ce vrea Dumnezeu să vedeți. Vedeți? Credința vede ce vede Dumnezeu.

¹⁶⁹ Și rațiunea și simțurile văd ce vrea lumea să vedeți. Observați rațiunea, "Păi, este numai simț uman. Este doar doar rațiune că *aceasta*... Ei bine, nu este *aceasta* tot așa de bună?" Vedeți? *Aceea* este chiar exact, când voi vedeți simțurile acelea care sunt contrare cu Cuvântul, vedeți, atunci *aceea* este ce vrea lumea să vedeți.

¹⁷⁰ Dar credința nu se uită la *aceea*. Credința se uită la ce a zis Dumnezeu. Vedeți? Știți, voi aruncați jos rațiunea.

¹⁷¹ Raționările, simțul rațional, vede ce vrea lumea să vedeți, denotațiune mare. Bine, ești un Creștin? "Oh, eu sunt-eu sunt Prezbiterian, Metodist, Luteran, și Penticostal, și câte altele. Eu sunt *aceasta, aceea, sau cealaltă*." Vedeți, *aceea, acelea* sunt simțuri. "Eu aparțin la prima biserică, înțelegeți. Oh, eu sunt Catolic. Eu sunt-eu sunt *aceasta, aceea*." Vedeți, voi ziceți *aceea*. Acum, *aceea, acelea* sunt simțuri. Vă place să ziceți *aceea* din cauză că este o denotațiune, ceva mare. "Ei bine, noi-noi-noi avem mai mulți membri, aproape, decât orice biserică din lume, vedeți. Noi..."

¹⁷² Dar există numai o singură Biserică reală, și voi nu vă înscrieți la Ea. Voi sunteți născuți în Ea. Vedeți? Și dacă sunteți născuți în ea, Dumnezeu cel viu lucrează Însuși prin voi, și Se face cunoscut. Vedeți? Acolo locuiește Dumnezeu, în Biserica Lui. Dumnezeu merge la Biserică în fiecare zi, doar locuiește în Biserică. El locuiește în voi. Voi sunteți Biserica Lui. Voi sunteți Biserica Lui. Voi sunteți Tabernacolul în care locuiește Dumnezeu. Voi sunteți Biserica Dumnezeului cel viu, voi înșivă. Și dacă Dumnezeu cel viu locuiește în ființa Lui vie, atunci acțiunea voastră este de la Dumnezeu; dacă ea nu este, atunci Dumnezeu nu este acolo. El nu v-ar face să vă comportați așa, când El zice în Cuvânt aici, planul Lui, "Să nu o faci," și tu mergi și o faci. Vedeți, *aceea* este greșit. Când tu o negi, atunci *aceea* arată că Viața nici măcar nu este în voi. Vedeți? Așa este.

¹⁷³ Credința l-a condus pe Moise spre poteca supunerii. Observați, Moise face... Acolo este tânărul Faraon, acolo este tânărul Moise, amândoi cu oportunitatea. Moise a văzut ocară poporului, și a socotit-o mai mare comoară decât tot ce avea Egiptul. Și el, condus prin credință, a urmat ce a zis credința lui în Cuvânt, și *aceasta* l-a condus la calea ascultării, și în final la Slavă, nemuritor, să nu moară niciodată, în Prezența lui Dumnezeu. Vederea și simțurile, au condus, și strălucirea, l-au condus pe Faraon la moartea lui, și distrugerea Egiptului, națiunea lui, și ea nu a mai venit înapoi de atunci.

¹⁷⁴ Ia te uită. Priviți la *aceasta*, voi muriți. Priviți la *Aceea*, voi trăiți. Acum faceți-vă alegerea. Acela este același lucru ce l-a pus Dumnezeu înaintea lui Adam și Eva, în Grădina Edenului. Vedeți? Prin credință, voi trebuie să vă faceți alegerea.

¹⁷⁵ Acum observați, vederea l-a condus pe Faraon la moartea lui, și la distrugerea cetății lui.

¹⁷⁶ Moise, cu credința lui, nu s-a temut de Faraon. Vedeți? Lui nu i-a păsat ce a zis Faraon. Lui nu i-a păsat de Faraon, nici mai mult decât mama și tatăl lui nu le păsa de amenințările lor. Când lui Moise i-a fost confirmat, și el era persoana care urma să elibereze Egiptul... sau să conducă pe Israel afară din Egipt, lui nu i-a păsat ce a zis Faraon. Lui nu i-a fost frică de el. Amin, amin, amin! Vedeți ce vreau să spun? [Adunarea, "Amin." – Ed.]

¹⁷⁷ În credință nu este frică. Credința știe despre *aceasta*. Credința, așa cum am zis întotdeauna, ea are mușchi mari, și păr pe piept. Credința a zis, "Taci din gură!" și toți tac. *Aceea* este tot. "Eu știu unde mă aflu!"

Restul din ei spun, "Ei bine, acum, poate el știe." Vedeți?

¹⁷⁸ Dar voi trebuie să vă ridicăți și să vă arătați mușchii. *Aceea* este tot. Credința o face.

¹⁷⁹ Observați, Moise nu s-a temut de Faraon după ce Dumnezeu a adevărit chemarea lui. Când Moise a crezut că el a fost chemat pentru *aceea*, dar când Dumnezeu i-a spus acolo sus, "Este așa," și a venit jos și a arătat înaintea lui Faraon, și tot restul din ei, că el a fost trimis să o facă, Moise nu s-a temut de Faraon.

¹⁸⁰ Observați, Faraon și-a folosit înțelepciunea asupra lui Moise, totuși. Priviți. El a zis, "Eu îți spun ce, eu-eu voi face un acord cu tine." După ce plăgile l-au mâncat deja, el a zis, "Eu voi face un acord cu tine. Tu du-te doar pentru puțină închinare, trei zile. Doar mergi așa de departe, și să nu mergi mai departe." Dar, știți, ... *Acelea* erau simțurile lui Faraon care-i spuneau *aceea*, vedeți, "Tu să mergi doar așa de departe, și să nu mergi mai departe."

¹⁸¹ Nu avem noi felul acela astăzi? "Dacă te înscrii doar la biserică, aceea este în ordine."

¹⁸² Dar, știți, credința ce o avea Moise nu a crezut într-o religie "până acolo." El a zis, "Noi plecăm toți. Noi vom merge tot drumul. Așa este. Noi mergem spre țara promisă. Noi doar nu mergem aici afară și să facem un cult, și ne oprim. Noi mergem până la capăt." Amin. "Eu merg înainte spre țara promisă. Dumnezeu ne-a promis-o."

¹⁸³ Câți Faraoni avem noi astăzi stând în amvon, capete de organizații! "Acum, dacă voi doar faceți *aceasta* și faceți *aceea*, asta-i tot. Păi, vedeți, doar atât de departe."

Dar Moise a zis, "Oh, nu! Nu, nu! Nu, nu!" Vedeți?

¹⁸⁴ Faraon a zis, "Păi, de ce nu? Dacă voi veți avea acel fel de religie, eu vă spun ce să faceți, doar tu și bătrânii mergeți și închinați-vă, înțelegeți. Doar tu și bătrânii mergeți și închinați-vă. Căci, voi toți puteți avea acel fel de religie, dar să nu o aduci printre oameni."

¹⁸⁵ Știți ce a zis Moise? "Nu va rămânea nici măcar o copită în urmă. Noi vom merge tot drumul. Noi mergem toți! Eu nu merg numai dacă merg ei. Și, atât timp cât sunt aici, eu sunt pe mâinile tale." Amin. "Eu nu voi merge numai dacă și ei pot, și asta-i tot." Oh, ce slujitor galant! Amin. "Eu vreau să-i iau cu mine. Doar pentru că eu o am, și stau jos și zic, 'Ei bine, acum, *aceasta* este în ordine'? Nu, domnule. Noi vrem poporul, de asemenea. Fiecare din noi merge." Amin. El a zis, "Noi nu vom merge chiar să lăsăm fiecare oaie, sau ceva, în urmă. Nu va fi o copită rămasă în urmă. Noi toți mergem în țara promisă." Amin!

¹⁸⁶ "Fiecare din noi! Fie că ești o casnică, sau fie că ești o-o slujnică mică, sau fie că ești o femeie bătrână, sau un bărbat tânăr, sau un om bătrân, sau orice ești, noi mergem, oricum. Nu va exista unul din noi rămas." Amin. "Fiecare din noi va merge, și noi nu vom opri nimic altceva." Așa este. Vai! Religiiile acelea erau într-adevăr în dezbateri acolo, nu-i așa? Oh, vai!

¹⁸⁷ Nu, Moise nu a crezut în această religie de aici "doar atât de departe." Nu, el nu a crezut în aceea. Aha. Da, domnule. Oh, vai!

¹⁸⁸ Noi am putea sta toată ziua asupra aceleia, dar eu trebuie să ajung la textul meu după un timp și să încep să predic.

¹⁸⁹ Observați, observați aceasta, ce frumos! Oh, îmi place aceasta. Știți, în final, Faraon a zis, "Ieșiți afară!" Dumnezeu doar l-a lovit cu plăgi, cu glasul lui Moise. El a lovit totul. El a făcut tot ce era să fie făcut. El a oprit... el a apus soarele, în miezul zilei. El a făcut totul altceva. El-el a înnegrit zilele. El a adus broaște, purici, păduchi, toate celelalte, foc, fum, și moarte familiilor lui, și toate celelalte. El a făcut totul până când, în final, Faraon a trebuit să spună, "Plecați afară! Luați tot ce aveți, și plecați." Oh, vai! Laudă lui Dumnezeu!

¹⁹⁰ Eu sunt așa de bucuros că un om poate așa de complet să slujească pe Dumnezeu până când el, diavolul, nu mai știe ce să facă cu el. Așa este. Doar s-a supus lui Dumnezeu așa de complet încât diavolul a zis, "Oh, vai, pleacă! Eu-eu nu mai vreau să o aud." Așa este. Voi o puteți face, așa de complet.

¹⁹¹ Vedeți acum, dacă-dacă Dumnezeu nu l-ar fi susținut pe Moise, atunci el ar fi devenit un obiect de batjocură. Dar Dumnezeu era chiar acolo, confirmând. Tot ce a zis el, s-a împlinit.

¹⁹² Și Faraon a trebuit să-și țină poziția, căci el era un episcop, știți, astfel el-el a trebuit să stea acolo. El nu putea nega. El nu putea spune nu, deoarece aceasta deja se întâmpla. Vedeți? El nu putea-el nu o putea nega, căci aceasta deja se întâmpla. Deci în final el a zis, "Oh, doar ieși afară! Eu nu mai vreau să te aud. Ieși afară de aici! Ia tot ce ai, și pleacă!" Oh, vai!

¹⁹³ Acum îl aflăm pe Moise, aici, după ce Dumnezeu a făcut așa de mult pentru el, și i-a arătat așa de multe semne și minuni. Acum, pentru următoarele cinsprezece minute, să o punem pe aceasta aici jos. Și priviți foarte atenți. Moise a venit la acest punct unde el...

¹⁹⁴ Dumnezeu a zis, "Eu sunt cu tine. Cuvintele tale sunt Cuvântul Meu. Eu ți-am dovedit-o, Moise. Tu, când nu erau muște în țară, aceasta era în afara sezonului, și tu ai zis, 'Să vină muște,' și au venit muște." Acea este creațiune. Cine poate aduce întuneric peste pământ, decât Dumnezeu? El a zis, "'Să fie întuneric,' și acolo a fost întuneric. Tu ai zis, 'Să fie broaște,'" și broaștele au intrat chiar în casa lui Faraon, în paturi, și când ei le-au îngrămădit în grămezi mari. Creator! "Și Eu am vorbit prin tine, Moise, și-și am făcut Cuvântul Meu să creeze prin buzele tale. Eu te-am făcut de fapt un dumnezeu înaintea lui Faraon." Da, domnule. "Eu am făcut toate acestea."

¹⁹⁵ Și aici ei au venit la un loc, o încercare mică a apărut, și Moise a început să se plângă, "Ce să fac eu?"

¹⁹⁶ Aș vrea să observați. Aceasta este o lecție mare aici acum. Îmi place aceasta, vedeți. Vedeți, Moise, dacă noi citim aici corect, că Mo-... Când, copiii au început să se sperie, ei l-au văzut pe Faraon venind după, în linia de datorie.

¹⁹⁷ Dumnezeu a înfăptuit totul perfect. Acum El i-a pornit în călătoria lor. El a strâns biserica împreună. Ei au fost chemați afară. Ei au venit din fiecare cult. Ei au venit toți împreună. Moise a mers înapoi acolo, și a zis, "Doamne, ce trebuie să fac?"

¹⁹⁸ El zicea, "Ei bine, mergi fă *aceasta*." În regulă, mergi înainte. "Acum, Moise, tu știi că Eu te-am chemat să faci aceasta."

"Da, Doamne."

¹⁹⁹ "În ordine, du-te vorbește *asta*, și aceasta va fi," aici au venit muștele. "Vorbește pentru *aceasta*," și aici a venit. "Fă *aceasta*," aici a venit. Totul era AȘA VORBEȘTE DOMNUL, AȘA VORBEȘTE DOMNUL, AȘA VORBEȘTE DOMNUL! Acum el ajunge într-un necaz...

²⁰⁰ Și Dumnezeu a zis, "Acum Eu i-am pornit în călătoria lor. Ei toți sunt deja chemați afară. Biserica este împreună, așa că Eu îi am în călătoria lor. Acum, Moise, trece-i dincolo. Eu țiam spus să-i duci. Eu voi șede jos și mă voi odihni puțin."

²⁰¹ Moise a zis, "O Doamne, privește-i venind, iată vine Faraon! Oamenii sunt toți... Ce trebuie să fac? Ce trebuie să fac?" Vedeți acolo, nu sunt acelea doar ființe umane? Da, domnule. Au început să strige, "Ce trebuie să fac?"

²⁰² Aici îl vedem pe Moise expresiv, pe deplin natură umană, întotdeauna vrea Dumnezeu să stea în spatele vostru și să vă împingă în ceva. Acum, aceia suntem noi astăzi. Voi vreți ca Dumnezeu, după ce am văzut tot ce am văzut, totuși vreți ca Dumnezeu să vă împingă să faceți ceva. Vedeți?

²⁰³ Moise era doar lejer în jur, a zis, "Dumnezeule, eu voi merge să Te întreb, să văd ce spui Tu. Da, da, Tu să o spui. Bine, în ordine, și eu o voi zice, de asemenea." Vedeți?

²⁰⁴ Dar aici Dumnezeu l-a ordinar pentru slujbă, a dovedit că El era cu el. Și aici este el, împrejurarea se ridică, și atunci el începe să strige, "Ce pot eu face? Doamne, ce pot eu face?"

²⁰⁵ Acum vă amintiți, el deja a profetizat aici, căci el a zis, "Acești Egipteni pe care-i vedeți astăzi, nu-i veți mai vedea." Și apoi imediat a început să strige, "Dumnezeule, ce putem noi face?" Vedeți? După ce a făcut deja o lucrare destul de bună în a profeta acolo. Vedeți, el deja le-a spus ce se va întâmpla. Dacă Cuvântul lui Dumnezeu era în el, Acesta era în el. Și când el spunea aceea, aceasta de fapt se împlinea. Ce el spunea deja urma să se împlinescă, și aici el striga, "Ce voi face eu?"

²⁰⁶ Oh, dacă acelea nu sunt ființe umane! Dacă acela nu sunt eu! Dacă acela nu sunt eu! Vedeți?

²⁰⁷ El deja a dovedit, "Ce tu vei spune se va întâmpla. Eu sunt cu tine."

²⁰⁸ Și aici s-a ridicat o împrejurare într-un moment. "Ce trebuie eu să fac? Ce trebuie eu să fac, Doamne? Ascultă, Doamne, unde ești Tu? Ascultă, Tu mă auzi? Ce trebuie eu să fac?" Și El deja l-a ordinar, și l-a adevărit, și a dovedit și a lucrat totul prin el. Și aici, "Dumnezeule?" Oh, vai! Deplin exprimând, omul vrea să se odihnească și să lase pe Dumnezeu să preseze.

²⁰⁹ Și, totuși, el știa că Dumnezeu l-a uns pentru această slujbă, să facă aceasta, și Dumnezeu clar a adevărit pretențiile lui. Era timpul ca poporul să fie eliberat. Dumnezeu, prin miracolele și minunile Lui, i-a atras pe toți împreună într-un singur grup. Voi mă urmăriți? [Adunarea "Amin." – Ed.] I-a adus pe toți împreună într-un grup, a adevărit pretențiile Lui. Scriptura a zis așa; aici era semnul, aici era dovada aici, tot ce a zis el. Atunci el a venit printre ei ca un profet. Oricând, orice a zis el, Dumnezeu a onorat, chiar să creeze și să aducă muște, și a adus lucruri în existență. Și tot ce El i-a promis, aici El a făcut-o.

²¹⁰ Dar el a vrut să aștepte după AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Vedeți? El ar fi trebuit să fi știut că tocmai adevărea chemării lui era AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Slujba lui la care el a fost ordinar era AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Puteți să o primiți? [Adunarea zice, "Amin."] Hmm! De ce a așteptat el după AȘA VORBEȘTE DOMNUL?

²¹¹ El a vrut, "Doamne, ce pot eu face? Aici am adus acești copii aici afară, până aici. Aici este împrejurarea, Faraon vine. Ei toți vor muri. Ce trebuie să fac? Ce trebuie să fac?" Hmm! Hmm!

²¹² El deja a prezis ce urma ei să facă. El deja le-a spus chiar exact cum, să o facă. El a prezis chiar sfârșitul națiunii în care el a fost crescut. Eu sper că voi înțelegeți. [Adunarea, "Amin." – Ed.] Vedeți? Moise deja a zis, "Voi nu-i veți mai vedea. Dumnezeu îi va distruge. Ei și-au bătut destul joc de voi. Dumnezeu îi va distruge." El deja a prezis ce li se va întâmpla.

²¹³ Atunci, "Doamne, ce trebuie să fac?" Vedeți natura umană acolo? Vedeți? "Ce trebuie să fac? Eu voi aștepta după AȘA VORBEȘTE DOMNUL." Da, domnule. "Eu voi vedea ce zice Domnul, atunci o voi face." Ha!

²¹⁴ Amintiți-vă, acolo era un faraon ce s-a ridicat care nu-l cunoștea pe Iosif, voi știți, în timpul acela, chiar la acel timp. Vedeți? Vedeți? Și Moise s-a ridicat și a prezis sfârșitul acelei națiuni.

²¹⁵ Și aici el era chiar la locul unde aceasta trebuia să se întâmple, apoi el strigă, "Ce trebuie să fac, Doamne? Ce trebuie să fac?" Vedeți? Nu sunt acelea ființe umane? Nu este aceea doar natura umană? "Ce trebuie să fac?" Ha!

²¹⁶ El era deja, profetizat. Dumnezeu a onorat tot ce a zis el, și el a fost chemat pentru slujba aceea, așa că de ce a trebuit el să zică, "Ce trebuie să fac?" Acolo era o nevoie; doar depindea de el să vorbească pentru aceasta. Dumnezeu a vrut ca Moise să pună darul acela de credință, pe care El i l-a dat, să lucreze. Dumnezeu a adevărit-o. Acesta era Adevărul. Și Dumnezeu a vrut ca Moise, a vrut ca poporul să vadă că El era cu Moise.

²¹⁷ Și el, acolo în urmă, a așteptat, a zis, "Acum, Doamne, eu sunt doar un copil. Să-mi spui Tu acum."

"Da, eu voi merge să fac *aceasta*. Eu am AȘA VORBEȘTE DOMNUL."

"Frate, este asta AȘA VORBEȘTE DOMNUL?"

²¹⁸ "Da, da," Frate Moise, "asta-i AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Da."

²¹⁹ "În ordine, noi îl avem acum, AȘA VORBEȘTE DOMNUL." Și aceasta s-a întâmplat. Nu a greșit o singură dată. Niciodată nu a greșit.

²²⁰ Și aici sunt împrejurările, apar din nou. Acum El l-a adus în călătorie. Biserica este deja chemată afară, i-a pus pe călătorie, și ei se duc înainte. Și Moise a început să strige, "Doamne, este aceasta AȘA VORBEȘTE DOMNUL? Ce trebuie să fac?" În ordine.

²²¹ Dumnezeu a vrut ca Moise să aibă credință, care El a pus-o înăuntru, în darul pe care El clar l-a adeverit. Dumnezeu clar i-a adeverit lui Moise și poporului că acesta era El, prin Cuvânt și prin lucrurile care au fost spuse să fie împlinite. Aceasta a fost clar identificat. Acolo nu era nevoie ca el să se mai îngrijoreze referitor la aceasta. Vedeți? Nu mai era ca el să se gândească ceva despre aceasta, deoarece aceasta era deja clarificat. El a făcut deja aceste lucruri. Și el deja a dovedit, prin muște și purici, că el a vorbit lucruri în creațiune, căci Cuvântul lui Dumnezeu era în el.

²²² Așa că aici el urmează să întrebe acum ce să facă, când împrejurările stau chiar înaintea lui. Vedeți? Oh, vai!

²²³ Eu sper că aceasta merge adânc în noi, și noi putem vedea unde ne aflăm. Vedeți? Nu vă face aceasta să vă simțiți cam *atât* de mare? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Gândindu-ne la Moise spunându-și greșelile, și ne uităm la ale noastre. Da. Vedeți?

²²⁴ Aici era el, stând acolo, vedeți, a știut că Scripturile au zis că aceea era ora și ziua ca aceea să se întâmple, și știa că Dumnezeu l-a întâlnit într-un Stâlp de Foc. Și El a mers drept jos înaintea poporului și a înfăptuit aceste minuni. Și tot ce a zis el, s-a împlinit, chiar să aducă lucruri în creațiune. Făcând lucrurile pe care numai Dumnezeu le putea face, arătând că glasul lui era Glasul lui Dumnezeu.

²²⁵ Și aici era împrejurarea cu poporul pe care el îl ridica, aducându-i în țara promisă, și apoi stătea, strigând, "Ce trebuie să fac?" Aceea este o ființă umană, vrea doar să...

²²⁶ Așa cum Fratele Roy Slaughter, eu cred că el șade afară la ușă acolo, mi-a spus odată, despre cineva care mi-a făcut ceva. Și am zis, "Ei bine, eu am făcut *aceasta*, și acum este aceea."

²²⁷ El a zis, "Frate Branham, lasă-i să se sprijine pe umărul tău astăzi, iar mâine îi vei căra." Și acela-i doar felul cum sunt ființele umane. Se reazemă pe umărul tău astăzi, iar mâine îi vei căra.

²²⁸ Asta este, asta-i ce făcea Moise. Dumnezeu a trebuit să-l care înainte după ce El l-a ordonat și l-a dovedit să o facă. Și poporul ar fi trebuit să zică, "Moise, spune cuvântul. Eu te-am văzut făcând-o *acolo*. Dumnezeu te-a onorat acolo, și tu ești același astăzi." Amin. Vedeți? "Fă-9!" Amin. El ar fi trebuit să o știe, dar el nu a știut. În regulă. Întocmai cum a fost atunci, așa este acum. Noi aflăm, asta. Deci El a zis, "Mo-..."

²²⁹ Dumnezeu trebuie că a avut-o de-ajuns. Dumnezeu trebuie că s-a săturat. El a zis, "De ce te plângi la Mine? Nu am dovedit Eu deja identificarea Mea? Nu ți-am spus Eu că Eu team trimis pentru lucrarea aceasta? Nu ți-am spus Eu să mergi să faci aceasta? Nu ți-am promis Eu că Eu voi face aceasta; că Eu voi fi cu gura ta, și Eu voi vorbi prin tine și Eu voi face aceasta, și tu vei arăta semne și minuni? Nu ți-am promis Eu să o fac? Nu am făcut Eu chiar exact, și am nimicit pe fiecare vrăjmaș din jurul tău? Și aici ești tu stând aici acum, la Marea Roșie, chiar în linia de datorie, ce ți-am spus Eu să faci, și atunci încă strigi și plângi către Mine. Tu nu Mă crezi? Nu poți tu vedea că Eu te-am trimis să faci aceasta?" Oh, dacă aceea nu este ființa umană! Vai! Așa că El doar trebuie că s-a săturat destul de bine de aceasta.

²³⁰ Și El a zis, "Tu știi că tu ai nevoie de aceasta. Tu știi dacă urmează să duci copiii aceștia dincolo la țara aceea promisă. Aceea este exact. Tu ești îngrădit aici într-un colț. Nu este nimic altceva ce poți face. Astfel acolo este o nevoie. Pentru ce strigi către Mine? Pentru ce privești tu la Mine? Pentru ce Mă chemi? Nu am dovedit-o Eu poporului? Nu ți-am dovedit-o Eu ție? Nu am chemat-o Eu? Nu este aceasta Scripturală? Nu am promis Eu să duc acest popor în țara aceea? Nu te-am chemat Eu și ți-am spus că Eu o voi face? Nu Te-am chemat Eu și ți-am spus că Eu te-am trimis să o faci, că nu tu o făcea-i, Eu o făceam? Și Eu voi merge jos și Eu voi fi cu buzele tale, și orice ai zis, Eu voi adevăra și o voi dovedi. Nu am făcut-o Eu?"

²³¹ "Atunci, când orice lucru mic apare, de ce te comporti ca un copil? Tu ar trebui să fii un bărbat. Vorbește poporului," amin, "apoi mișcă-te înainte!" Amin. Ia te uită. "Nu te plânge. Vorbește!" Amin. Oh, mie îmi place asta. "De ce te plângi către Mine? Doar vorbește poporului, și mergi înainte spre obiectivul tău." Orice este, dacă este boală, sau orice, dacă este să înviezi pe cei morți sau orice este, vorbește! Eu am dovedit-o. Vorbește poporului."

²³² Ce lecție! Ce lecție, oh, vai, la acest stadiu al călătoriei unde ne aflăm. Priviți unde ne aflăm acum, da, domnule, la Tragerea a Treia. Observați, noi suntem chiar aici la ușa, Venirii Domnului.

²³³ El a fost uns pentru lucrarea aceea, și încă aștepta după AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Dumnezeu trebuie să fi avut destul din aceasta. El a zis, "Să nu mai plângi. Vorbește! Eu te trimit."

²³⁴ O Dumnezeule, cum ar trebui să fie această Biserică în această dimineață! Cu adevărea perfectă a lui Dumnezeu, cu Stâlpul de Foc și semnele și minunile, totul întocmai cum a fost în zilele Sodomei. El a zis că aceasta se va întoarce înapoi.

²³⁵ Aici este lumea în starea ei. Acolo este națiunea în starea ei. Acolo este femeia în starea aceea. Acolo este bărbatul în starea aceea. Acolo este biserica în starea aceea. Acolo este totul. Elementele, semnele, farfuriile zburătoare și totul în ceruri, și tot felul de lucruri misterioase, și marea vujește, valuri de flux, inimile oamenilor se

prăbușesc, teamă, uluiți de timp, nenorocire între națiuni, biserica se leapădă.

²³⁶ Și omul păcatului se ridică, care se susține mai presus de toți; care se numește Dumnezeu, cel ce șade în templul lui Dumnezeu, arătându-se, oh, vai, și a venit la această națiune. Și biserica s-a organizat, și ele toate s-au adunat împreună, ca stricatele curvei, și totul exact în felul curviei.

²³⁷ Curvie, ce este aceasta? Le spune femeilor că pot să-și taie părul, le spune femeilor că pot purta pantaloni scurți, le spune bărbaților că ei pot face *aceasta* și ei pot face *aceea*; și predicatorii, ei fac *aceasta*, și o evanghelie socială și lucruri. Nu vedeți voi, este comitere de adulter cu Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu!

²³⁸ Și Dumnezeu ne-a trimis Cuvântul Lui adevărat, nenedomenațional, fără sfori legate de El, și ne-a dat Stâlpul de Foc, Duhul Sfânt care a fost cu noi acum de treizeci de ani. Și tot ce El a prezis și a zis, s-a împlinit exact în felul cum El a zis-o.

²³⁹ Vorbește poporului, și hai să mergem înainte. Amin. Noi avem un obiectiv, acela-i Slava. Să ne mișcăm spre Ea. Noi ne îndreptăm spre Țara promisă. "Toate lucrurile sunt posibile pentru cei ce cred." "Vorbește poporului. Nu am dovedit-o Eu. Nu am avut Eu chiar fotografia Mea făcută printre voi, și toate celelalte, și am făcut tot ce putea fi făcut, să dovedesc că Eu sunt cu tine? Nu au publicat revistele, doar cu câteva săptămâni în urmă, articolul, când tu ai zis aici la amvon ce va avea loc aici, și cu trei luni mai înainte, și acolo a mers având loc și adevărind? Chiar știința știe despre aceasta. Și tot ce Eu am făcut, și tu încă mai aștepti. Vorbește poporului și mergeți înainte spre obiectivul vostru." Amin.

²⁴⁰ Nu i-a spus Natan lui David? Natan, profetul, odată șezând, văzându-l pe David regele uns, el a zis, "Fă tot ce este în inima ta, căci Dumnezeu este cu tine." I-a spus lui David, "Fă tot ce este în inima ta. Dumnezeu este cu tine."

²⁴¹ Iosua a fost uns să ia țara pentru Dumnezeu și pentru poporul lui. Ziua a fost scurtă. El a avut nevoie de mai mult timp pentru lucrarea pentru care a fost uns și însărcinat să o facă. Iosua, un bărbat, el era uns. Dumnezeu i-a spus, "Așa cum Eu am fost cu Moise, Eu voi fi cu tine." Amin. "Țara aceea, Eu le-o voi da. Și Eu vreau ca tu să mergi acolo și să cureți afară pe Amaleciți, și-și pe Hit-... Toți-toți ceilalți, Filistenii și-și Ferezitiții, și pe toți alții diferiți, curăță-i afară. Eu sunt cu tine. Eu voi... Nimeni nu va sta înaintea ta, toate zilele vieții tale. Nimeni nu te poate deranja. Mergi înainte acolo."

Și Iosua a scos sabia aceea și a zis, "Urmați-mă!"

²⁴² Și el a ajuns acolo, și aici el se lupta. Și ce era aceasta? El a fugărit pe dușman. Ei erau grupuri mici *aici* și grupuri mici *acolo*. Când a venit timpul nopții, ei toți se strâneau împreună și se fortificau împreună, și au venit cu o forță mai mare împotriva lui. Și soarele apunea. El avea nevoie de mai multă lumină. Soarele apunea. El nu a căzut pe genunchi să zică, "Doamne Dumnezeule, ce să fac? Ce să fac?" El a vorbit! El a avut o nevoie. El a zis, "Soare, stai liniștit!" El nu s-a plâns pentru nimic. El a poruncit, "Soare, stai liniștit! Eu am nevoie de aceasta. Eu sunt slujitorul Domnului, uns pentru această lucrare, și eu am o nevoie. Stai liniștit, și să nu strălucești... Și, lună, tu să atârni unde ești," până când el a dus lupta până la capăt și a bătut întregul lucru jos. Și soarele i s-a supus.

²⁴³ Nu s-a plâns. El a vorbit soarelui, a zis, "Tu să stai liniștit. Soare, atârnă acolo! Și, lună, tu să stai unde te afli." El nu a strigat, "Doamne, acum ce pot face? Dă-mi mai multă lumină de soare." El avea nevoie de lumină solară, astfel el a poruncit, și soarele l-a ascultat. Oh, vai! El a poruncit soarelui să stea liniștit.

²⁴⁴ Samson, uns, s-a ridicat, ordinar de Dumnezeu, i-a fost dat un dar de putere, a fost ordinar să distrugă neamul Filistenilor. Ordinar, născut pe pământ, uns de Dumnezeu, să distrugă Filistenii. Și într-o zi ei l-au prins afară în câmp, fără sabia lui, fără o sulită. Și o mie din acei Filistenii cu armură au alergat spre el dintr-o dată. S-a pus el jos și să zică, "O Doamne, eu aștept după o viziune? O Doamne, ce trebuie să fac? Îndrumă-mă acum ce să fac?" El știa că avea o nevoie. El nu a găsit nimic decât o falcă veche de măgar, și el a doborât o mie de Filistenii. Amin!

²⁴⁵ El nu a plâns către Dumnezeu. El și-a folosit darul lui uns. El știa că el a fost trimis pentru acea lucrare. El știa că a fost născut pentru aceea. El știa că a fost uns cu un dar, și a doborât o mie de Filistenii. El nu a plâns către Dumnezeu. Dumnezeu l-a ordinar și a adevărit că el era, prin alte lucruri ce el le-a făcut. Și el a fost adevărit, slujitor uns al lui Dumnezeu, să distrugă Filistenii, și el a făcut-o. Nu contează care erau împrejurările, el a făcut-o. El nu a cerut nimic. Acea era treaba lui. Căci, Dumnezeu lucra prin el; a luat acel os de măgar și a mers să bată Filistenii. Cum...

²⁴⁶ Păi, o bătaie cu acel lucru, peste una din caschetele acelea de bronz de un țol și jumătate ca acelea, ar fi fărâmițat acel os într-un milion de bucăți. Și el a doborât o mie din ei jos, și i-a omorât, și încă a stat cu el în mână.

²⁴⁷ Nu a pus întrebări. El nu a plâns. El a vorbit. El i-a fugărit. Oh, vai! "Iau Filistenii, pot să iau Filistenii, Doamne? Eu-eu știu că Tu m-ai trimis să o fac, Doamne. Da, Doamne, eu știu că Tu m-ai trimis să distrug această națiune de Filistenii. Acum aici, o mie din ei în jurul meu, și eu nu am nimic. Ce, ce voi face eu acum, Doamne?" Oh, vai! Nimic nu-l va deranja. El este uns pentru lucrare. Nimic nu este ce poate să te vatâme. Nu, nici un lucru. Aleluia! El doar a luat ce a avut și a bătut în ei. Așa este.

²⁴⁸ Când dușmanul l-a îngrădit, a zis, "Acum noi îl prindem între ziduri, noi l-am prins acum. Noi l-am prins aici în interior cu această femeie. Acum noi avem ușa încuiată, peste tot în jur, și el nu poate ieși. Noi l-am prins."

²⁴⁹ Samson nu a strigat, "O Doamne, ei mă au tot împrejmuit cu această denotațiune." Ha! "Ah, ce mă voi face?"

Eu m-am unit cu ei. Ce o să fac eu?" El nu a făcut aceea.

²⁵⁰ El doar a mers afară, și a tras jos poarta, și a pus-o pe umărul lui, și a plecat cu ea. Amin! El a fost uns pentru acea lucrare. El a fost chemat de Dumnezeu. Nu l-au împrejmuțit. Nu, într-adevăr! El a luat porțile cu el. El nu s-a rugat referitor la aceasta. El nu a întreat pe Dumnezeu dacă să o facă sau nu. Aceasta era chiar în linia de datorie. Amin, amin, amin! Chiar în linia de datorie. "De ce strigi la Mine? Vorbește, și mergi înainte!" Amin! "Nu striga. Vorbește!" El a încetat să se plângă și să scâncească acum. Ar trebui să fie suficient de bătrân să vorbească. Așa este. El știa că darul lui de putere uns putea distruge orice Filistean care stătea înaintea lui. Amin.

²⁵¹ Dar noi nu știm asta, vedeți. Noi încă suntem copilași, și cu o sticlă în gura noastră.

²⁵² El o știa, el știa că Dumnezeu l-a crescut pentru scopul acela, și acolo nu era nimic să stea înaintea lui, în toate zilele vieții lui. Nimic nu-l putea distruge. El a fost crescut pentru scopul acela, cum era Moise. Nimic nu urma să-l oprească. Nici Amaleciți sau nimic altceva nu-l putea opri. El era pe drum spre țara promisă. Samson știa că el era pe drum.

²⁵³ Iosua știa că va lua țara. El a fost adevărit. Cuvântul lui Dumnezeu a promis-o, și Duhul Sfânt era acolo adevărit-o.

²⁵⁴ El era pe drumul lui, așa că acolo nu era nimic să stea în calea lui. Nu, domnule. Chiar în linia de datorie, cu Dumnezeu, acolo nu era nimic să stea în calea lui. Așa că el doar a luat porțile și le-a pus pe umăr, cântăreau vreo patru sau cinci tone, și a urcat sus pe vârful dealului și s-a așezat jos pe ele. Nimic nu stătea în calea lui. El avea un dar uns de la Dumnezeu. El nu a trebuit să strige, "Doamne, ce trebuie să fac acum?" El era deja uns să o facă. Acea era AȘA VORBEȘTE DOMNUL, "Scapă-te de ei!" Aleluia! "Fratele Branham bate din palme de trei ori – Ed.] "Scapă-te de ei! Eu te-am crescut pentru scopul acela." Amin.

²⁵⁵ "Ce trebuie să fac, Doamne? Ah, ce voi face eu aici la Marea Roșie?"

²⁵⁶ "Nu ți-am spus Eu că Eu ți-am dat un munte ca un semn aici afară? Tu vii înapoi la acel munte, și tu vei duce pe acești copii în țară. Nu te-am chemat Eu pentru scopul acela? De ce te îngrijorezi de altceva ce stă în cale? Vorbește, și începe să te miști!" Amin și amin! "Da, Eu te-am chemat pentru acest scop."

²⁵⁷ David, el știa că era uns, și era adevărit să fie un țintaș bun. El știa că ei știau că el era un țintaș bun. David era uns. El o știa. Și când el a stat înaintea lui Goliat, el nu s-a plâns, "O Dumnezeule, ce trebuie să fac acum? Așteaptă, trebuie eu-eu... eu știu ce Tu ai făcut în timpurile trecute. Tu, Tu mai lăsat să omor un urs, și Tu mai lăsat să omor un leu. Dar cum este cu acest Goliat de-acolo?" Ha! El nu a făcut asta. El doar a vorbit. Ce a spus el? "Tu vei fi cum erau ei, în ochii tăi." El a vorbit și a mers înainte.

²⁵⁸ El nu s-a rugat o rugăciune. El nu a jertfit nimic. El a știut că el era uns. Amin. El era uns, și praștia aceea a dovedit felul corect de lucru. El avea credință în ungera lui. El avea credință că Dumnezeu putea îndrepta acea piatră chiar drept în mijlocul aceluia coif acolo, unde era singurul loc ce putea fi lovit. El stătea acolo.

²⁵⁹ El știa că el era un țintaș bun. Amin. [Fratele bate din palme o dată – Ed.] El știa că Dumnezeu l-a făcut așa. [Fratele Branham bate de trei ori pe amvon.] Amin. El știa că a omorât un leu, el știa că el a omorât un urs, dar aceea era cu posesia pământescă a tatălui său. Aici este posesia Tatălui său Ceresc! Amin. El nu s-a pus jos, "Trebuie... Ce trebuie să fac acum, Doamne?" El a vorbit și a zis, "Tu vei fi ca leul și ursul, și aici vin eu." Amin! Slavă lui Dumnezeu! Da, domnule. El a vorbit și a mers înainte să-l întâmpine pe acest Goliat. Oh, vai!

²⁶⁰ Indiferent de mărimea lui! El era un ins mic, cu arătare roșcovană, știți. El nu era prea mare. El nu era prea chipeș să-l privești, un fel de ins mititel. Biblia a zis că el era roșcovan. Acum, indiferent de mărimea lui și așa zisa lui abilitate să facă așa.

²⁶¹ Știți, episcopul i-a zis, a zis, "Acum uite aici, fiule, omul acela este un teolog. Vezi, el este un luptător. El a fost născut un luptător și el este un... El a fost un luptător, din tinerețea lui; și tu nu ești potrivit pentru el." Și frații lui au zis, "Oh, tu afurisitule. Vii aici afară să faci un astfel de lucru ca acela, pleacă înapoi acasă."

²⁶² Acea nu l-a deranjat. De ce? El știa că el era uns. "Dumnezeul care m-a izbăvit de leu, Dumnezeul care m-a izbăvit de labele aceluia urs, El mai mult decât atât, mă va izbăvi de acel Filistean. Iată-mă că vin. Eu te întâmpin în Numele Domnului Dumnezeului lui Israel." Amin. Nu a trecut prin rugăciune; el deja a trecut prin rugăciune. Dumnezeu l-a trecut prin rugăciune înainte de întemeierea lumii. El a fost uns pentru lucrarea aceea. El a trebuit să vorbească și să meargă înainte. Acea era tot ce era de făcut cu aceasta, doar să vorbească și să meargă înainte. Oh, aceea era tot ce era de aceasta. Oh! El nu a...

²⁶³ Despre frații lui denominaționali, acei batjocoritori stând acolo, de asemenea, voi știți. Oh, da. Ei stăteau acolo zicând, batjocorind și făcând haz, și ziceau... Frații lui, voi știți, și ziceau, "Ah, ah, ah, tu nu poți. Tu, tu doar ești afurisit." Acea nu l-a mișcat nici un pic. "Tu vrei să fii deosebit de altcineva. Tu doar vrei să te arăți." Dacă aceea ar fi fost să se arate, aceasta ar fi fost așa. Dar ei se uitau numai la partea intelectuală.

²⁶⁴ David știa că uleiul de ungeră era pe el. Amin. Nu făcea nici o deosebire pentru el. El a zis, "Acel Filistean va fi ca ursul și leul, astfel iată eu vin." El a prezis-o înainte de a se întâmpla. Ce a făcut el? El a omorât ursul. El a omorât leul. El a doborât leul cu... Cu ce? Cu-cu praștia, și a luat un cuțit, și apoi ursul. Leul, el a omorât leul cu un cuțit. Acela-i același lucru cum a făcut cu Goliat. El l-a doborât cu o piatră, și ia scos sabia, și i-a tăiat capul lui jos, chiar acolo înaintea acesteia. Ce a prezis el înainte de a se întâmpla? "Și tu vei fi cum sunt ei." De ce? El a vorbit

cuvântul că va fi, și apoi a mers înainte să-l facă să fie împlinit. Amin. Oh, frate! El a vorbit, și a preluat situația în ziua aceea.

²⁶⁵ Dacă a existat un timp când omul ar trebui să vorbească, acesta-i acum. În încheiere, doar următoarele câteva minute dacă puteți doar să suportați încă câteva minute. Eu mai am câteva lucruri notate aici, ceva Scripturi la care vreau să ajung.

²⁶⁶ Petru nu a plâns, când a găsit un om care avea credință suficientă să fie vindecat, zăcând la poarta numită Frumoasă. El nu s-a pus jos să aibe o rugăciune toată noaptea, și, sau o rugăciune de toată ziua, o mare, rugăciune lungă, și să zică, "Doamne, eu Te rog acum să ajuți acest olog sărman. Eu văd că el are credință. Eu știu că el este un credincios. Și eu l-am întrebat, și el-el... Eu-eu-eu... El a zis că are credință, el va crede ce i-am spus. Și eu i-am spus despre... despre ce ai făcut Tu, și eu-eu doar mă gândesc acum, Doamne, căci-căci... Poți Tu să-mi dai un AȘA VORBEȘTE DOMNUL pentru el?"

²⁶⁷ Nu, el știa că el era apostol uns. El știa că Isus Cristos l-a însărcinat. "Vindecați bolnavii, înviați morții, curățiți leproșii, scoateți draci. Fără plată ați primit, fără plată să dați." El a zis, "Petru, du-te fă aceea!" El nu a trebuit să se roage. El a fost însărcinat.

²⁶⁸ Ce a spus el? El a zis, "În Numele lui Isus Cristos!" El a vorbit Numele lui Isus Cristos, și omul doar zăcea acolo. Și el la ridicat de mână, și a zis, "Ridică-te în picioare!" Și el l-a ținut acolo până când oasele încheieturilor au primit tărie, și a început să umble. De ce? El nu a avut o noapte întreagă de adunare de rugăciune. El nu a plâns către Dumnezeu. El știa pozitiv, de pe buzele lui Isus Cristos, el era uns pentru lucrarea aceasta. Da. El a vorbit și l-a ridicat, căci el știa că el era apostol uns pentru scopul acela.

²⁶⁹ Oamenii care au stat în umbra lui nu au zis, "Oh, vino, apostol Petru, și plângi peste noi, și roagă-te rugăciunea de credință pentru noi, către Dumnezeu." Nu, nu, ei nu au zis aceea. Ei știau că el era apostol uns și adevărat de Dumnezeu. Așa că ei au zis, "Doar lasă-ne să ne așezăm în umbra lui. Tu nu trebuie să spui un cuvânt. Noi o știm. Noi o credem." Viață în ei! Apostolul nu putea ajunge la ei toți. Și ei, înșiși, ei sunt o parte din aceasta.

²⁷⁰ Moise a zis, "Nu numai eu sunt cel care merge. Noi toți mergem." Noi toți avem ceva de făcut. Noi toți trebuie să fim unși.

²⁷¹ Și ei au văzut apostolul acela stând acolo, și l-au văzut vindecând pe omul bolnav și făcând lucrurile care le-a făcut. Ei știau că el nu putea ajunge la ei. Au zis, ei nu au zis, "Petru, vino și-și fă o rugăciune, și așteaptă acum până când ai AȘA VORBEȘTE DOMNUL, și vino și spune-mi. Vezi ce spune Domnul." Ei au zis, "Dacă putem măcar să stăm în umbra lui, căci tocmai Dumnezeul care era în Isus Cristos este în el, și noi vedem același lucru făcut. Astfel ei au atins marginea hainei lui Isus și au stat în umbra Lui, și Isus este în acest om. Dacă umbra aceea poate reflecta peste noi, noi vom fi vindecați."

²⁷² Și Biblia a zis că fiecare din ei au fost vindecați. Nu adunare de toată noaptea, zicând, "Doamne, dacă eu merg să stau în umbrele acestui apostol?" Nu, ei o știau. Lumina i-a atins. Inimile lor erau pline. Credința lor era dezlegată. Amin. Ei au crezut-o. Ei au văzut-o. Batistele lui Pavel, în același fel.

Acum în încheiere.

²⁷³ Isus nu a plâns când i-au adus băiatul maniac la El, care avea epilepsie, căzând în foc. El nu a zis, "Tată, Eu sunt Fiul Tău, și acum Tu M-ai trimis aici să fac așa-și-așa, și așa. Pot Eu să vindec acest băiat?" El nu a zis. El a zis, "Ieși afară din el, Satan!" El a vorbit, și băiatul s-a făcut bine.

²⁷⁴ Când El a întâlnit pe Legiune, cu două mii de draci în el, nu Isus a plâns. Dracii erau cei care au plâns, "Dacă Tu ne vei scoate afară," oh, vai, "lasă-ne să mergem în turma aceea de porci."

²⁷⁵ Isus nu a zis, "Acum, Tată, sunt Eu în stare să fac aceasta?" El a zis, "Ieșiți afară din el," și dracii și-au luat zborul. Sigur, El știa că El era Mesia.

²⁷⁶ La mormântul lui Lazăr, el era mort de patru zile. Ei au zis, "Dacă Tu ai fi fost aici, Doamne, el nu ar fi murit."

²⁷⁷ El a zis, "Eu sunt învierea și Viața." Amin! Nu unde, când, sau cum. "Cel ce crede în Mine, chiar dacă era mort, totuși el va trăi." Amin. El știa Cine era El. El știa ce era El. El știa că El era Emanuel. El știa că El era învierea. El știa că El era Viața. El știa că în El a locuit plinătatea Dumnezeirii trupește. El i-a văzut pe acei oameni mici acolo, și El a văzut ce l-a spus Dumnezeu atunci să facă, și acolo era El. El a mers acolo jos.

²⁷⁸ El nu a zis, "Acum, așteaptă, Eu voi îngenunchia aici jos. Voi toți îngenunchiați și rugați-vă." El a zis, "Voi credeți că Eu sunt în stare să fac aceasta?" Amin. El a cerut-o.

²⁷⁹ Acesta nu era El; erau ei. "Da, Doamne, eu cred că Tu ești Fiul lui Dumnezeu care urma să vină în lume." Oh, vai! Acolo este El identificat. Ceva a trebuit să se întâmple.

²⁸⁰ Lazăre, vino afară!" El a vorbit, și un om mort a ieșit. Nu, "pot Eu?" El doar a vorbit. Când credința a fost îndeplinită, lucrul s-a întâmplat.

²⁸¹ El vorbește, El a vorbit, și orbul a văzut, ologul a umblat, surdul a auzit, dracii au strigat și au ieșit, cel mort a fost înviat, totul. De ce? El nu s-a rugat. El a fost uns Mesia. El era acel Mesia. El știa că El era. El își cunoștea poziția Lui. El știa ce a fost trimis să facă. El știa că Tatăl l-a identificat să fie Mesia, pentru credincios. Și când El a întâlnit pe acel credincios cu credință, El doar a vorbit Cuvântul. Dracii s-au risipit. Da, domnule. "Vorbește! Nu

plânge. Vorbește!" Amin.

²⁸² Și El își cunoștea drepturile Lui date de Dumnezeu, dar noi nu. El știa ce era El. Noi nu știm.

²⁸³ Moise a uitat. Samson a înțeles. Alții au înțeles. Iosua a înțeles. Moise a uitat. Dumnezeu a trebuit să-i atragă atenția la aceasta. El a zis, "De ce strigi către Mine? Eu te-am trimis să faci lucrarea. Vorbește, și mergi înainte spre obiectivul tău. Eu ți-am spus că vei veni la acest munte. Ia copiii aceia și condu-i înainte. Doar vorbește. Mie nu-mi pasă ce este în calea ta, dă-l la o parte din cale. Eu îți dau autoritate să o faci. Eu am vorbit... Tu ai vorbit muște și purici, și creație, și lucruri ca acelea. Acum de ce strigi la Mine? De ce vii la Mine, strigând aceste lucruri? Doar vorbește și privește-o mișcându-se, asta-i tot." Oh, vai! Oh, cum îmi place aceasta!

²⁸⁴ Aici, Isus, tot ce a spus El, El doar a vorbit Cuvântul, și a fost așa. Dumnezeu L-a adevărat corespunzător a fi Fiul Său. "Acesta este Fiul Meu preaiubit în Care-Mi găsesc plăcerea. De El să ascultați."

²⁸⁵ Priviți-L. Îmi place aceasta. Cât de vitejește, cât de măreț a stat El înaintea criticilor Lui. Amin. El a zis, "Distrugeți acest templu, și Eu voi ruga pe Tatăl și să văd ce face El referitor la aceasta?" "Distrugeți acest templu, și Eu îl voi învia din nou, în trei zile." Nu, "Eu sper să; Eu voi încerca să." "Eu o voi face!" De ce? Scriptura a zis așa.

²⁸⁶ Aceeași Scriptură care a zis Acă El va învia trupul Lui, ne dă autoritatea, Puterea. Amin! "In Numele Meu ei vor scoate draci, ei vor vorbi în limbi noi; dacă vor lua șerpi în mână, sau vor bea lucruri de moarte, nu-i va vătăma; dacă-și vor pune mâinile peste bolnavi, ei se vor însănătoșa."

"De ce strigi la Mine? Vorbește, și mergi înainte." Oh, vitejește eu...

"Distrugeți acest templu, Eu îl voi ridica din nou." Oh!

²⁸⁷ Și amintiți-vă acum, (noi încheiem), acesta era același El. El a fost Cel ce a zis, în Ioan 14:12, cel... "Cel ce crede în Mine, lucrările care le fac Eu le va face și el." Este corect? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] El era Cel ce a zis așa.

²⁸⁸ Acesta era Isus, în Marcu 11:24, care a zis, "Dacă ziceți către acest munte," nu dacă vă rugați la muntele acesta. "Dacă ziceți către acest munte, 'mută-te,' și nu vă îndoiiți în inima voastră, ci credeți că ce ați spus se va împlini, voi puteți avea ce ați spus." Acum voi, dacă o ziceți doar cu presupunere, aceasta nu se va întâmpla. Dar dacă ceva în voi, care este că tu ești-tu ești uns pentru lucrare, și vei cunoaște că este voia lui Dumnezeu să o faci, și o vei spune, aceasta trebuie să se întâmple. "Dacă voi..."

²⁸⁹ El a fost Cel ce a zis aceasta. "Dacă rămâneți în Mine, și Cuvintele Mele rămân în voi, cereți ce voiți și vi se va face." Oh, vai! Oh, vai! Vedeți ce vreau să spun? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.]

²⁹⁰ Scuzați aceasta, însă aceasta doar vine sus în mine. Eu trebuia să o spun. El a fost Cel ce a zis, în ziua aceea acolo sus, în lăuntru al acelei păduri, "Tu nu ai nici un vânat." Și el a creat trei veverițe stând acolo înaintea noastră. Ce este aceasta? Doar vorbind cuvântul, zicând, "Ele vor fi *acolo*, și *acolo*, și *acolo*," și acolo erau ele. El a fost Cel ce a făcut aceea.

²⁹¹ Charlie, Rodney, El era Acela jos acolo în Kentucky; și Nellie, Margie, și restul din voi. Acesta era El, același Dumnezeu care era acolo în urmă și i-a vorbit lui Moise, a zis, "De ce te plângi la Mine? Vorbește cuvântul!" Acesta era El care le-a adus în existență. Acesta-i El. Acesta-i EL Oh, vai!

²⁹² Acesta era El care a dat viziunea cam cu un an în urmă, care a zis că noi vom merge acolo, și aceste Șapte Peceți, și cum o să fie acolo un-un-un-un tunet mare care va începe aceasta, și ele vor fi în forma unei piramide. Și acolo *Look rev...* Revista *Life* a publicat-o, atârând pe perete înăuntru acolo. El a fost Cel care a zis-o.

²⁹³ Acesta era El, în seara aceea când eu mergeam jos pe drumul acela și l-am văzut pe acel șarpe mamba aproape să-l prindă pe fratele meu. Și El a zis, "Tu ai dat... ți s-a dat Putere să-l legi, sau pe oricare din restul lor." Acesta era El care a spus asta.

²⁹⁴ Pentru soția mea mică cărunță care șade acolo în spate. Acesta era El în dimineața aceea, care m-a trezit acolo în cameră, și a stat în colț, zicând, "Să nu te temi să faci orice, sau să mergi oriunde, sau să spui orice, căci Prezența lui Isus Cristos care niciodată nu dă greș este cu tine oriunde mergi."

²⁹⁵ Acesta era El acolo sus în Sabino Canyon, cu vreo trei luni în urmă, când mă rugam, întrebându-mă ce urma să se întâmple. Eu stăteam acolo, și o sabie mi-a căzut în mână, și a zis, "Aceasta este Sabia Regelui." Acesta era El.

²⁹⁶ Acesta a fost El care mi-a spus, "Așa cum Am fost cu Moise, așa te voi trimite Eu."

²⁹⁷ Acesta era El care mi-a zis, cu treizeci de ani în urmă, jos la râu acolo, fiind un băiețuș. Stând acolo ca un mic predicator, pe râu, cu treizeci de ani în urmă, stând acolo când Lumina aceea, același Stâlp de Foc, a venit jos din ceruri și a stat acolo, și a zis, "Așa cum Eu l-am trimis pe Ioan Botezătorul să premergă prima venire a lui Cristos, Mesajul tău va premerge a Doua Venire," la toată lumea. Cum poate fi aceasta, când propriul meu păstor a râs și și-a bătut joc de aceasta? Dar s-a întâmplat chiar exact în acel fel. Acesta a fost El care a zis-o. Da, domnule!

²⁹⁸ Oh, cum a fost El care a zis în profetie, la viziune, "Aceasta se va împlini." A fost El care a zis, "Dacă unul printre voi profetește, sau vede o vedenie, și o spune, și se împlinește, atunci amintiți-vă că acesta nu-i el, acesta sunt Eu. Eu sunt cu el." Oh, vai! Cum aș putea merge mai departe, și să spun că este El, este El, este El!

²⁹⁹ Acesta-i El care a coborât. Apoi le-am spus că Stâlpul de Foc era jos acolo la râu, și ei nu au putut s-o creadă.

Acesta era El acolo jos printre noi, când predicatorul acela Baptist, înaintea a treizeci de mii de oameni în seara aceea, în Coloseumul Sam Houston, când acel Înger al Domnului I s-a luat fotografia, stând acolo. Acesta era El, același ieri, azi, și în veci.

³⁰⁰ El a fost Acela care a prezis unde să fie aceste lucruri. El a fost Acela care a zis aceasta. El a fost Cel ce a făcut aceste lucruri. El este același ieri, azi, și în veci. El a făcut totul chiar exact cum a zis El că El o va face. Amin.

³⁰¹ De ce să aștept eu? Dumnezeu a adevărit Cuvântul. Acestai Adevărul. Haideți să călătorim. Haideți să umblăm. Haideți să mergem în umblarea Domnului, lăsând la o parte toate îndoielile, toate păcatele. Curățiți casa, frecați-o.

³⁰² Așa cum viziunea lui Junior Jackson a zis, nu a mai rămas nimic decât candelile; sau visul lui, dacă el șade aici. Nimic nu a mai rămas decât candelile, și ele aveau benzi de aur în jurul lor, în visul pe care mi l-a dat seara trecută. Oh, vai!

³⁰³ Frate Collins, să nu te îngrijorezi despre acel pește. El era alb. Tu doar nu ai știut cum să-l mânuiești.

³⁰⁴ Lasă la o parte toate celelalte contrare la Acesta. Amintește-ți, acesta este Adevăr, indiferent cât de fanatic se pare Acesta, și orice altceva, uneori. Mergi drept înainte cu El. El este Duhul Sfânt. Același Dumnezeu care a înviat pe Isus Cristos din morți, Același care poate vorbi lucruri în existență, Același care a trăit în zilele lui Moise, este același astăzi.

³⁰⁵ Chemarea Lui în această ultimă zi, El a adevărit. "Așa cum a fost în zilele Sodomei, așa va fi la venirea Fiului omului." El a făcut... Acolo este Sodoma acolo jos. Acolo este un Billy Graham și un Oral Roberts acolo afară. Iar Biserica se mișcă înainte, prin aceleași semne care El a promis, în ambele locuri, și acolo sunt ei. El este Acela care a zis-o.

³⁰⁶ O Doamne, dă-mi curaj, este rugăciunea mea. Ajută-mă, O Doamne Dumnezeule.

Eu trebuie să mă opresc aici. Se face târziu.

³⁰⁷ "De ce te plângi către Mine? De ce plângi către Mine, când Eu am dovedit să fiu cu tine? Nu ți-am vindecat Eu bolnavii," El ar zice? "Nu ți-am spus Eu lucruri care s-au întâmplat chiar exact? Păstorul tău nu poate face aceea. Eu! El nu poate; el este un om. Acesta sunt Eu, Domnul," asta ar zice El. "Eu sunt Acela care a făcut aceasta. Eu sunt Acela care îi spune aceste lucruri să le spună. Acesta nu este el. Acesta-i Glasul Meu. Eu sunt Acela care îți înviază morții când ei cad jos. Eu sunt Acela care vindecă bolnavii. Eu sunt Acela care prezice aceste lucruri. Eu sunt Acela care salvează. Eu sunt Acela care dă promisiunea."

³⁰⁸ Dumnezeule, dă-mi curaj să iau acea Sabie a Cuvântului care El mi-a pus-o în mână cu vreo treizeci și trei de ani în urmă, și să o țin și să mășăluiesc înainte spre Tragerea a Treia, este rugăciunea mea.

Să ne aplecăm capetele.

³⁰⁹ Tată Ceresc, ora se face târzie, dar Cuvântul devine prețios. Așa cum îl vedem, Doamne, dată după dată, Prezența lui Cristos care nu greșește niciodată întotdeauna se întâlnește cu noi. Cum îți mulțumesc eu pentru bunătatea Ta! Cum ne-ai cruțat și ai fost... și ne-ai binecuvântat, cum Îți mulțumim noi pentru aceasta!

³¹⁰ Așa cum țin aceste batiste în mâna mea, Doamne, sunt oameni care au credință, care cred Aceasta. Fie ca fiecare drac, fiecare boală să se depărteze de la oamenii aceia. Și eu acuz pe fiecare duh de aici; care este rău, și nu de la Dumnezeu, fiecare duh de boală, toate bolile și suferințele. Noi nu stăm în umbra omului, care ar fi în ordine, ci noi suntem în umbra Evangheliei, Evanghelia adevărită.

³¹¹ Așa cum marele Stâlp de Foc se mișcă înainte și înapoi prin această clădire, Același prin care Dumnezeu a privit în jos, și Marea Roșie a renunțat la cursul ei, și Israel a trecut dincolo. Dar acum așa cum El privește, este stropită cu Sângele Propriului Său Fiu, când mila și harul. Fie ca noi să fim ascultători. Fie ca noi astăzi să încetăm să zicem, să ne plângem. Fie ca noi să ne dăm seama că Tu ne-ai chemat pentru această lucrare. Aceasta este ora. Eu o vorbesc în Numele lui Isus Cristos, lasă ca fiecare boală să se depărteze de acest loc.

³¹² Fie ca fiecare bărbat și femeie, care cheamă Numele lui Isus Cristos, să-și consacre viața din nou astăzi. Eu o consacrez pe a mea, Doamne, pe altarul de rugăciune. Eu mă pun jos, și mă rușinez pe mine însumi și-mi întorc capul spre pământ de unde Tu m-ai luat. Doamne Dumnezeule, mi-e rușine de slăbiciunea și necredința mea. Iartă-o, Doamne. Dă-mi curaj. Dă-ne la toți curaj.

³¹³ Mă simt, ca Moise, noi toți suntem pe drumul nostru afară. Noi nu vrem să lăsăm unul. Noi vrem să luăm pe fiecare, Doamne. Ei sunt ai Tăi. Eu îi pretind pentru Tine. Binecuvântează acest popor astăzi, Doamne. Admite aceasta. Și binecuvântează-mă, cu ei, Tată, și Numele Tău va fi lăudat. Gloria Ta va fi a Ta. Dă-ne această credință Eternă, Doamne, așa cum ne consacram Ție acum.

³¹⁴ Eu, peste această Biblie și peste acest suport, eu Îți dau viața mea, Doamne. Eu depind de fiecare promisiune pe care Tu o dai. Eu știu că ele vor fi confirmate. Eu știu că ele sunt Adevăr. Dă-mi curaj să vorbesc aceste Cuvinte. Dă-mi curaj, Doamne. Îndrumă-mă în ce să fac și să zic. Eu mă predau Ție, cu această biserică, împreună cu ea, Doamne, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

Credința mea... sus la Tine,
Tu Miel al Calvarului,
Salvator Divin;

Acum ascultă-mă în timp ce mă rog,
Îndepărtează-mi toate păcatele,
O lasă-mă ca din această zi
Să fiu total al Tău!

³¹⁵ Acum să stăm în picioare, foarte tăcuți, așa cum o fredonăm. [Fratele Branham și adunarea începe să fredoneze, *Credința Mea Privește Sus La Tine* – Ed.]

... la Tine,
Tu Miel...

Să ne ridicăm mâinile spre El acum.

O Salvator...

Ne consacrăm lui Dumnezeu acum.

Acum ascultă-mă în timp ce mă rog,
Îndepărtează-mi toate îndoielile,
O lasă-mă ca din această zi
Să fiu total al Tău!

³¹⁶ Acum împreună, cu mâinile sus. [Adunarea repetă această rugăciune, după Fratele Branham – Ed.] Doamne Isuse, [Doamne Isuse,] eu acum [eu acum] mă consacrez Ție, [mă consacrez Ție,] o viață de slujire, [o viață de slujire,] mai pură, [mai pură,] mai multă credință, eu strig, [mai multă credință, eu strig.] ca eu [ca eu] să pot fi un slujitor mai acceptabil [să pot fi un slujitor mai acceptabil] în viața mea care urmează, [în viața mea care urmează,] decât cum am fost [decât cum am fost] în viața care a trecut. [în viața care a trecut.] Iartă-mi necredința, [iartă-mi necredința,] și reasează-ne [și reasează-ne] Credința [Credința] care a fost dată odată sfinților. [care a fost dată odată sfinților.] Eu mă predau Ție, [eu mă predau Ție,] în Numele lui Isus Cristos. [în Numele lui Isus Cristos.]

³¹⁷ Acum așa cum ne aplecăm capetele.

În timp ce calc labirintul întunecat al vieții,
Și mâhnirea în jurul meu se răspândește,
Fii Tu Călăuza mea;
Fă întunericul în zi,
Spală toate temerile mele,
Nici să nu mă lași să rătăcesc
Departa de Tine.

³¹⁸ Așa cum ne aplecăm capetele acum. Vi se pare că acel Mesaj de dimineață v-a făcut bine? [Adunarea, "Amin." – Ed.] Vă dă curaj? ["Amin."] Dacă ați vrea, doar ridicați-vă mâinile spre Dumnezeu, zicând, "Dumnezeule, eu Îți mulțumesc." ["Dumnezeule, eu Îți mulțumesc."] Eu îmi am amândouă mâinile în sus, pentru că eu doar simt așa că aceasta-aceasta m-a ajutat. Aceasta mi-a dat curaj.

³¹⁹ Unele lucruri care le-am zis, eu nu m-am gândit că le voi zice, dar deja s-au spus. Aceasta era o muștrare pentru mine. Eu m-am aflat nu în calea cum am gândit că sunt, ci m-am aflat vinovat de a mă plânge tot timpul, în loc să vorbesc.

³²⁰ Dumnezeule, ajută-mă, din această oră înainte, ca eu să fiu un slujitor mai consacrat.

³²¹ Nu mă rog numai pentru mine; mă rog de asemenea, pentru voi. Ca, împreună, ca un Trup al Lui Cristos, chemat afară din lume, să ne pregătim pentru Țara promisă, ca Dumnezeu să-mi dea curaj să vorbesc calea, să fac calea clară ca voi să nu pierdeți urma. Eu vă spun, prin harul lui Dumnezeu, eu voi urma urmele pașilor Sângeroși ai Celui Care a mers înaintea noastră.

Și această cruce consacrată o voi purta,
Până când moartea mă va elibera,
Și apoi merg Acasă, să port o coroană,
Există o coroană pentru mine.

³²² Noi îți dăm aceasta Ție, Tată, consacrarea noastră, în Numele lui Isus Cristos, Fiul Tău. Amin.

³²³ [Un frate începe să vorbească într-o altă limbă. Porțiune goală pe bandă – Ed.]

³²⁴ Noi mulțumim Domnului pentru aceasta. Umblați o viață consacrată. Predați-vă, spre blândețe, umilință. Umblați în Duhul. Umblați, vorbiți, îmbrăcați-vă, acționați ca Creștini, umili și blânzi. Să nu lăsați aceasta să cadă acum. Glasul lui Dumnezeu vorbește prin Cuvânt, vorbește prin daruri. Așa cum vine un dar, un altul îl exprimă, un alt dar vine și exprimă același lucru. Vedeți, aceea este sigur chiar cu Cuvântul și chiar cu ora. Dumnezeu este cu noi. Cum Îi mulțumim noi pentru aceasta! Acum dacă a noastră...

³²⁵ Cu capetele noastre aplecate, dacă sora noastră ne va da acordul la:

Ia Numele lui Isus cu tine,
Ca un scut de orice cursă;
Și când ispite în juru-ți se adună,

Doar respiră acel Nume sfânt în rugăciune.

³²⁶ Doar, doar faceți asta, vorbiți Cuvântul și vorbiți Numele Lui. Să cântăm acum așa cum noi-așa cum suntem eliberați.

Ia Numele lui Isus cu tine,
Ca un scut... și de durere;
El bucurie și mângâiere îți va da
Oh, ia-l oriunde te duci.
Nume scump...

³²⁷ Acum să dăm mâinile unii cu alții, și să ziceți, "Eu mă voi ruga pentru tine, frate, și tu te rogi pentru mine."

... Cer;
Scump Nume, scump Nume,
O ce dulce! Speranța pământului și bucuria...

³²⁸ Acum cu capetele noastre aplecate, să cântăm acest verset următor.

Ia Numele lui Isus cu tine,
Ca un scut de orice cursă;
Când ispite în juru-ți se adună,
Respiră acel Nume sfânt în rugăciune.
Scump Nume, scump Nume; O ce dulce! O ce dulce!
Speranța pământului și bucuria Cerului;
Scump Nume, O ce dulce!
Speranța pământului și bucuria Cerului.

³²⁹ Cu capetele noastre aplecate acum, și inimile noastre cu el, cu realizarea că Isus a zis, "Cel ce ascultă Cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are Viață veșnică și nu va veni la Judecată, ci a trecut din moarte la Viață." Știind că noi, prin harul lui Dumnezeu, posedăm aceea în sânul nostru, cu o consacrare spre El în această dimineață, ca viețile noastre să se schimbe, din această zi înainte, ca noi să fim mai pozitivi în gândirea noastră. Noi vom încerca să trăim în astfel de dulceață și umilință, încât, crezând că ceea ce îi cerem lui Dumnezeu, Dumnezeu o va da la fiecare. Și noi nu vom vorbi rău unul împotriva celuilalt, sau pe nimeni. Noi ne vom ruga pentru vrăjmașii noștri și îi vom iubi, să le facem bine celor ce ne fac rău. Dumnezeu este Judecătorul despre cine este corect și greșit. Cu...

³³⁰ Pe baza acesteia, și capetele noastre aplecate, eu voi cere prietenului nostru bun, Fratele Lee Vayle, dacă el va elibera audiența într-un cuvânt de rugăciune. Frate Vayle.